

**Прокімены, и Апостолы, и Апостоліїре, и Енгліа Дневнін.
Вз понедельник**

Всѧ Недѣлью Вечера

Στίχος: Στοάψην ως χράμ' γένη, ως δεόρθεχος δόμος εγα μάσηγω.

Въ понедѣльникъ На Літърғін

Прокімленз гла́съ д: Творчій агѓалы івољ джн,* ՞ илагн івољ пламень Ծгненныј.

Стіх: Блгословн двшє моја гдја, гдји бјже моји, возвелічиласа єсні тѣла.

Αἴγαλος καὶ Ἐβρέων, οὐαγάλο πέ.

Братії, ѿщє глагольанное ѿгѓлы слобо бытъ нѣзвѣстно, и вѣако преступленіе нѣслѹшаніе праиведное прїѣтъ мздово зданіе: Какѡ мы оубѣжжимъ и толицѣмъ нерадивше спасеніи; єже злчало прїемше глаголатисѧ ѿ гда, сльшавшимъ въ наꙗ нѣзвѣстнисѧ: Сасвидѣтельствѹщъ егѹ, знаменьми же и чудесы, и различными сілами, и дахъ стаѓу раздѣленъми, по своїи ємѹ боли. Не ѿгѓламъ бо покори егѹ вселенію градѹщѹю, и неиже глаголемъ. Засвидѣтельствова же ибѣгдѣ ибѣкто, глагола: что и єсть человѣкъ, такѡ поминши єгò; илн сїз члвѣческїй, такѡ поимѣши и; Оумалнализ єси єгò малымъ ибѣчимъ ѿ гѓлз: слабою и честію вѣничалъ єси єгò, и постѣнилиз єси єгò надъ дѣлъ рѹкѹ твоєю: Всѧлъ покорилъ єси подъ иозѣ єгѡ. внегда же покорити ємѹ вслѹжиска, иначто же ѿстѣнилиз ємѹ иепокорено: ивынѣ же не оѹ видимъ ємѹ вслѹжиска покорена. А оумаленаго малымъ чимъ ѿ гѓлз, видимъ иша, за прїѣтие смѣрти, слабою и честію вѣничанна, такѡ да блгодатію бжїю за всѣхъ всѣснитъ смѣрти. Подобаше бо ємѹ, єгѡже ради вслѹжиска, и иже вслѹжиска, прибѣдшѹ мнѡгы сїны въ славѹ, начальника спасенія ихъ спраданъми совершити.

ѢЛЛИАДА: Хвалите гдја ви је гѓан єгѡ, хвалите єгѡ веќ млы єгѡ.

Σπίχι: Εάκω τόη φεγγή, ή βείσα: τόη ποβελή, ή γοζδάμασα.

Бѣліе ѿ матріи, злачало ѿ в.

Рече гдѣ прѣтчъ сѹ: оўподобенія црѣтвїе нѣное человѣкъ, сѣлвшъ доброе сѣмѧ на селѣ своемъ. Спѣшили же человѣкамъ, прїиде врагъ ѣгѡ, и вѣка плѣвѣлы посредѣ пшеницы, и ѿнде. Бѣда же прозлѣ тварь, и плодъ сотвори, тогда тѣниша сѧ и плѣвѣлие. Принесёдше же раби господина, рѣша ѣмъ: гдѣ, не доброе ли сѣмѧ сѣлъ на селѣ (твоемъ); ѿнѣдъ оўбѡшь имать плѣвѣлы; Онъ же рече имъ: врагъ человѣкъ сїе сотвори. раби же рѣша ѣмъ: хощеши ли оўбѡшь, да шедше исплевѣмъ лѣ; Онъ же рече (имъ) ни, да не когда восторгайюще плѣвѣлы, восторгнете кѹпиши изъ нѣмн (и) пшеницъ. Устаните растѣ оўбоѣ кѹпиши до жатви, и во времѧ жатви речъ жателюмъ: соберите первѣ плѣвѣлы, и сажните ихъ въ снопы, тѣкѡ саженіи лѣ: лѣ пшеницъ соберите въ житници мои. И приступиша къ немъ оўтици ѣгѡ, глаголюще: скажи намъ прѣтчъ плѣвѣла сельныи. Онъ же ѿбѣщалъ рече имъ: сѣлъвый доброе сѣмѧ, есть сѧ члѣвѣческий. А селъ, есть міръ. доброе же сѣмѧ, сѧ сѣть сѣнове црѣтвїа: лѣ плѣвѣлы, сѣТЬ сѣнове непрѣзиненіи. А врагъ сѣлъвый ихъ, есть дїabolъ: лѣ жатва, кончина вѣка есть. лѣ жатели, аггли сѣТЬ. Ако же оўбѡшь собираютъ плѣвѣлы, и огнѣмъ сожигаютъ: тѣкѡ бѣдетъ въ скончанїе вѣка сегѡ. Послѣтъ сѧ члѣвѣческий агглы сѣодъ, и соберетъ ѿ црѣтвїа ѣгѡ сѣлъ сѣлавы, и творлыша лѣ звѣзаконіе, и вѣргутъ ихъ въ пѣнь огненіи: тѣ бѣдетъ плачь и скрежетъ зѣбѡмъ. Тогда праведники просвѣтлѧтъ тѣкѡ сѧнци въ црѣтвїи оѣлъ ихъ. имѣлъ оўши слышати, да слышатъ.

Причастеніе: Творѧ агглы сѣодъ дѣнъ, и сѣгѣ сѣодъ пламень огненныи.

Во втόρηνкъ

Въ понедѣльникъ Вечера

Прокименъ гласъ 5: Гдѣ оўслышишъ мѧ, * виегда возвѣти мѧ къ немѹ.

Ст҃хъ: Виегда призвѣти мѧ, оўслыша мѧ бѣзъ прѣвѣты моѧ.

Во втόреникъ На Літѹгіи

Прокименъ гласъ 5: Возвеселитсѧ прѣвѣднинъ ѿ гдѣ, * и оўповѣти на него.

Ст҃хъ: Оўслыши бѣже, гласъ моя, виегда молитви мнѣ къ тебѣ.

Апѣлъ ѿ дѣланїи, засяло йг.

Во днѣ Оны, тѣко же икончаваше іѡаннъ течениє, глаголаше: кого мѧ не пуште бѣти, не смеѧсь имъ, но се градеятъ по мнѣ, ємѹ же не смеѧсь доистонъ разрешити ременъ сапогъ егѡ. **Мѹжіе** братіе, си нове рода абраамова, иже въ вѣзъ боящіи сѧ бѣа: вѣмъ слово спасенїя сегѡ послѧсѧ. **Живѹшии** во во іеромилю, и киа兹и ихъ сегѡ не разумѣвшіе: и гласы прѣбѹснія, по всѣмъ сѹбботы читомыа, ѿздѣниша егѡ, не сполниша. **И** ни єдиныи вини смѣртнии ѿбрѣтиша, просиша оўпїлата оўбнити егѡ. **И**ко же икончаша всѣ, тѣже ѿ нѣмъ писана, си се миша изъ древа, положиша во грбѣ. **Е**гъ же воскреси егѡ ѿ мѣртвыхъ: **И**же тѣни на днѣ миѡгнъ, си овѣшиши изъ нѣмъ ѿ галілеи во іеромилю, иже си сѹббота синдѣтеліе егѡ къ людемъ. **И** мы вѣмъ бѣговѣстѣши ѿбѣтованїе бѣвшее ко фтизѣмъ, тѣко си егѡ не сполнила єсть наимъ чадомъ ихъ, возвѣни гъса.

Аллилѹиа: Прѣвѣднинъ тѣко фінѣзъ процѣтѣти, тѣко кѣдръ иже въ лѣбани ѿлѣживитсѧ.

Ст҃хъ: Насаждени въ домѹ гдїи, во дѣрѣхъ бѣа наше гѡ процѣтѹ.

БІЛІЕ ў івáнна, злчáло й.

Во врéмлі Ӧно, відтк' івáнна інса градзьша къ сееб'е, һ глагóла: се агнечу бжii, взвéмлаки грабхù міра. Сеи єсть, ѡ нéмже ѿз з рбхz: по мнt граде́тз мдзжz, һже предо мнóю быстъ: та́кѡ первѣе мене еб'. **И** ѿз не вѣдѣхz єгѡ: но да та́кѡ а́йлеви, сегѡ рáди прїндóхz ѿз въ водѣ крестѧ. **И** свідѣтельствова івáнна, глагóлл: та́кѡ відѣхz дхz сходлшь та́кѡ гольбъ из несе, һ пребыстъ на нéмz. **И** ѿз не вѣдѣхz єгѡ: но поилавыи мѧ крестыни водою, тои мнt рече: над' негóже оўзриши дхz сходлшь, һ пребывашь на нéмz, тои єсть кртлаки дхомz стымz. **И** ѿз відѣхz, һ свідѣтельствовахz, та́кѡ сеи єсТЬ си бжii.

Причáстені: Вз памяте вѣчнѹ бдeтз прaвeдникz:

Въз срѣдъ

Во втѣрникъ Вечера

Прокіменъ гласъ ѿ: **Мѣтъ твоѧ гдѣ, поженѣтъ мѧ** * всѣ днѣ живота моегѡ.

Стихъ: Гдѣ пасеятъ мѧ, и нищитъ мѧ лишиятъ, на мѣстѣ сълѣнїе, тамъ вселї мѧ.

Въз срѣдъ На Лѣтъгрии

Прокіменъ гласъ ѿ: **Пѣсни вѣты: Велічнитъ дѹшѧ моѧ гдѧ,** * и возрадоватъ дѹхъ мої ѿѣ вѣтѣ спаси моемъ.

Стихъ: Йакѡ привѣтъ на смиреніе рабы своя, се бо ѿ нынї огнелажатъ мѧ вси роди.

Апѣлъ къ фїлїппианамъ, Зачало ємъ.

Братиѣ, си є да мѹдрствуете въ вѣсъ, єже и во христѣ имѣте, Иже во ѿбраѣ вѣжини сиїи, не восхищеніемъ непищевѣа бывти рабенъ егѹ. Но сеєе оумалливъ, здракъ раба пріимъ, въ подобїи члвѣчества бывъ, и ѿбраѣомъ ѿбраѣтеса іакоже человѣкъ. Смирилъ сеєе, послушливъ бывъ да же до смерти, смерти же крѣтия. Тѣмже и егѹ егѹ превознесе, и даровѧ ємѹ имене, єже паче вслѣдстви имене. Да ѿ имени иисуса вслѣко колѣно поклонитеся, иѣныихъ и земниихъ и пренеподнїихъ. И вслѣкъ лѣзыкъ исповѣсть: йакѡ гдѣ иисус христосъ, въ слаꙗ ѡгла ѿцила.

Аплидія гласъ ѿ: Слыши дѣти и вѣждь, и пріклони ог҃ю твоѧ.

Стихъ: Аицѹ твоемѹ помолитса богатїи людстїи.

Бѣлїе ѿ лѣкѣ, Зачало ѹдъ.

Ко времѧ ѿно, виnde иисус въ вѣсъ иѣкию: жена же иѣкала, именемъ мѣрда, пріѣтъ єгѹ въ дому своемъ. И сестра єїи бѣ, нарицаема мариа, іаже и сѣдши прі ногѹ иисуса слышаше слово єгѹ: Мѣрда же мольбаше ѿ мнозѣ слаꙗтѣ, сѣдяши же рече: гдѣ, не брежеши ли, йакѡ сестра моѧ єдинѹ мѧ ѿстѣни слаꙗтїи; рѣши ог҃ю єїи, да ми поможеетъ. Овѣщавъ же иисус, рече єїи: мѣрдо,

мáрдо, печéшия и мóлвиши ѿ мнóзбe: єдíно же єсть на потрéбъ, маріа же бáгъю чáсть и зберà, іаже не ѿмíетсѧ ѿ неà. Бы́сть же єгда глагóлаше сїл, воздвігши и́кај жenà гла́съ ѿ народа, рече ємъ: бáжéнно чре́во иси́вшее тa, и социа іаже єси са́лъ. Онъ же рече: ти́мже о́го бáжéни слы́шающи го́во бáжie, и храни́ще є.

Причáстенъ: Чáшъ спасéнїя прїимъ, и и́мъ гдíе призовъ.

Вз четвертой

Вз среды Вечера

Прокименъ гласъ є: Бѣже во имѧ твоѧ іпсї мѧ, * и въ сиꙗ твоѧ ѿднѹ мн.

Стихъ: Бѣже, оѹслишши мѧтвѹ мою, виѹшши глаголы оѹсту моихъ.

Вз четвертой На Литургии

Прокименъ гласъ и: Во виѹ землю иѹбиде вѣщанїе иѹхъ, * и въ концы вселенныи глаголы иѹхъ.

Стихъ: Неса погребдаютъ слаѹтъ ежію, творенїе же рѹкѹ єгѡ возвещаєтъ тв҃ердь.

Ипак из коринтианамъ, Зачало посл.

Братие, егъз иы посланики послѣдниѧ гаѹи таѹи наслѣдники: Занѣ по зорѣ бѣхомъ мірѹ, и аггламъ, и человѣкамъ. Мы оѹбѡ вѹи христы ради, вѣ же мѣдри и христѣ: мы и не мѹши, вѣ же креѹпци: вѣ илѣни, мы же безчестни. До иынѣшиаго часа и алчемъ, и жаждемъ, и наготвемъ, и страждемъ, и скитаемся: И традикаемся, дѣлающе сиони рѹками: оѹкорляеми блгословляеми: гоними, терпими: Хѹлими, оѹгнешаемся: таѹоже отрѣши мірѹ бѣхомъ, виѹмъ попрание доселѣ. Не срамлѧ вѣсъ ил пншѹ: но таѹоже чада моѧ возлюбленная наказѹю. Аще бо и мнѡги пѣстѹны и мате и христѣ, но не мнѡги отцы: и христѣ бо ииѹи блговѣсткованїемъ извѣ вѣ родихъ. Молю же вѣсъ, подобни мнѣ бы вѣште, таѹоже извѣ христѹ.

Аллилѹи гласъ я: Исповѣдатъ нееса чудеса твоѧ гдн, ибо истина твоѧ въ цркви стыихъ.

Стихъ: Егъз прославляемъ въ испѣти стыихъ.

Бұліе ш матадеа, әлчамо да ш полд.

Во вре́мѧ Ӧно, призвавъ інс Ӧбенáдесатъ оѹчики своѣ, даде һмѣ влѧсть на дѣтей һечи́стыихъ, әкѡ да һзгóнаутъ һхъ, һ цѣлнти всакъ недѣгъ, һ всакъ болѣзи. Ҽїл Ӧбенáдесатъ поил інс, заповѣда һмѣ, глагола: на путь ѧзыка не һднте, һ во градъ самаранскїй не ви́дните. Ҥднте же паче ко Ӧвцамъ погибшымъ домъ інлея. Ходлще же проповѣднте, глаголюще: әкѡ приближися цртвіе һеное. Болашыл һсщбллнте, прокаженныя ѿчищаңте, мѣртвыя воскрешайте, бѣсы һзгонлнте: тѣне прѣистте, тѣне даднте.

Приче́ніе: Во ви́ю землю һзыде вѣщианіе һхъ, һ въ концы веленныя глаголы һхъ.

Възнесение

Възнесение във четвъртък Вечера

Прокименътъ гласъ съ: Помощь моѧ ѿ гдѧ, * отвѣрши гѡ нѣо и землю.

Стихъ: Възведеніе ѿчи моѧ въ горы, ѿни ѿдѣлъ прѣдѣтъ помощь моѧ.

Възнесение на Дітчины

Прокименъ гласъ ѿ: Възноси тѧ гдѧ бѣ наше го, * и покланѧй тѧ подножию нѣгъ егѡ, таќѡ и то есѧ.

Стихъ: Гдѣ воцѣнѧ, да ги євалютъ людие.

Апликация къ коринтианамъ, зачало рѣче.

Братие, слово крестное погиблющымъ оубою родство естъ, а спасеніемъ на мъ сила бжїю естъ. Писано бо естъ: погублю премъдростъ премъдрихъ, и разумъ разумниихъ ѿвѣргъ. Гдѣ премъдръ; гдѣ книжникъ; гдѣ совопрѣсникъ вѣка сегѡ; не ѿбѣднъ ли бѣ премъдростъ міра сегѡ; Понеже бо въ премъростъ бжїенъ, не разумѣ міръ премъростъ бѣ, блгопрѣблна изъ бѣ, бдѣствомъ проповѣди спаси вѣрѹющиихъ. Понеже и іаде ѿзнаменія прости, и єллинин премъдростъ ищутъ: Мы же проповѣдемъ христъ разспата, іаде ѿубою съблазнъ, єллинамъ же везуміе: Самъмъ же вѣланіямъ, іаде ѿубою же и єллинамъ, христъ, бжїю сила и вѣдѣ премъростъ.

Апликация гласъ ѿ: Помажи сѫнмъ твои, егоже стражали еси и сперва.

Стихъ: Бѣ же цѣнь наше прѣжде вѣка, содѣла спасеніе посредѣ земли.

Бѣлѣ ѿ іоанна, зачало д.

Рече гдѣ, икто же взыде на нѣо, токмо сшедви съ нѣсѧ, съ чловѣческїи, съи на нѣсѧ. И таќоже мѡнсѧ вознесе съмѧ въ пустыни, таќѡ подобаетъ вознеситъ съмѧ чловѣческомъ: Да всакъ вѣрѹѧи вѣнь, не погибнетъ, но иматъ

жнебóтъ вѣчныи. Тѣкѡ бо возлюби егѡ міръ, тѣкѡ и сѧ своею єдинороднаго дѣла єсть, да всѧкъ вѣрѹшъ вонъ, не погибнетъ, но иматъ жнебóтъ вѣчныи. Не послѣ бо егѡ сѧ своею въ міръ, да ѿднитъ мірови: но да спасетъ имъ міръ.

Причастенїе: Спасенїе содѣлалъ єти посредѣ земли бѣже.

Вз 18БЕВАТ8

Вз патокъ Вечера

Прокименъ днѣ гласъ 3: Бѣже засѣтъпннкъ мои єсн ты, * и мѣтъ твоѧ предваритъ мѧ.

Стихъ: Извѣни мѧ ѿ вѣрѣ моїхъ бѣже, и ѿ востаіющиихъ на мѧ извѣбви мѧ.

Вз 18БЕВАТ8 На Літъргіи

Прокименъ гласъ и: Веселітесѧ ѿ гдѣ * и рѣдѣтъпнн праѣденіи.

Стихъ: Блажени, иже ѿстѣбншаѧ везвакѡнія, и иже прикрышаѧ грѣши.

И ѿмѣршили:

Прокименъ гласъ 5: Аглаи ихъ * во блгнхъ водворитъ.

Апли къ солѣніюмъ, засло то.

Братіе, не хошь вѣсъ не вѣдѣти ѿ ѿмѣршихъ, да не скорбнти, таикоже и прѣчи и не имѣши ѿповѣнія. Аще бо вѣрдемъ, таикѡ итс ѿмре и воскресе, таикѡ и егъ ѿмѣршилъ ѿ итсѣ, приведенітъ съ нѣмъ. Сїе бо вѣмъ глаголемъ словомъ гдѣніи: таикѡ мы же ии вѣдѣши ѿстѣбнши въ пришестьвіе гдѣ, не имамы предварити ѿмѣршихъ. Таикѡ съмъ гдѣ въ повелѣніи во гласѣ архаггловѣ, и въ традѣ бѣжіи си идете съ ибесѣ, и мѣртвіи ѿ Христѣ воскреси и пѣрвѣ. Потомъ же мы же ии вѣдѣши ѿстѣбнши, ии вѣдѣши съ нѣмъ восхищеныи бдемъ на Оглащѣхъ въ ірѣтеніе гдѣ на возвѣщеніи: и таикѡ всегда съ гдемъ бдемъ.

Аплигіа гласъ 6: Воздѣбна праѣденіи, и гдѣ ѿслыша ихъ, и ѿ вѣхъ скорбенъ ихъ извѣбви ихъ.

Стихъ: Многи скорбн праѣденіи, и ѿ вѣхъ ихъ извѣбнитъ я гдѣ.

Стихъ: Блажени, таикоже извѣбъ мѧ прильз єсн гдѣ, и память ихъ въ родахъ и родъ.

Бұліе әң ішінна, зачало ә!

Рече гдь ко прише́дшимъ къ немъ і́зде́шмъ: А́мінь, а́мінь глаго́лю вáмъ, та́кѡ сла́вашъ словесе́ мое́гѡ, и вѣрѹшъ посла́вшемъ ма́, и́матъ жи́вотъ вѣ́чныи, и на сѧ не прїи́детъ, но прене́детъ ѿ сме́рти въ жи́вотъ. А́мінь, а́мінь глаго́лю вáмъ: та́кѡ грлдётъ чáсъ, и ны́не є́стъ, є́гда мे́ртви́н о́слы́шатъ гла́съ сна́ бжїя, и о́слы́шавше ѿ жи́вотъ. І́коже бо ф҃цъ и́матъ жи́вотъ въ се́бѣ, та́кѡ дáстъ и си́нови жи́вотъ и́мѣти въ се́бѣ. И́ областъ дáстъ є́мъ и сѧ твори́ти: та́кѡ си́зъ че́ловéчъ є́стъ, не днвнгесл се́мъ. І́кѡ грлдётъ чáсъ, вонъже ви́ сѧ сѹшъи́ во гробе́хъ, о́слы́шатъ гла́съ сна́ бжїя: И́ нзы́дѣтъ сопро́вождїи блгл, въ воскре́шениe жи́вота: а сопро́вождїи ылл, въ воскре́шениe сѧ. Не могъ ѿзъ ѿ се́бѣ твори́ти ни́чеса́же. І́коже мы́шъ, сѹждъ, и сѧ мо́й пра́веденъ є́стъ: та́кѡ не и́ци вóли мое́л, но вóли посла́вшаго ма́ ф҃цъ.

Приче́ти: Рады́гесл пра́веднии ѿ гдѣ:

Афгани: Блжéни, та́же нзы́бралъ и прїалъ є́си гдн, и памя́ть нхъ въ рóдъ и рóдъ.

Начало воскресных Евангелий

И оУтренниихъ самогласныхъ, сиречь Енгельсихъ стихиръ. и оУтренний оУбес
стихиръ суть творение льва царя премъдраго: Евангелии же сина Егѡ
квистантиниа царя.

Евангелий А:

Енгелье воскресное первое, ѿ матріи, зачальное рѣ:

Во время Оно Единнинадеслаѧ оУчици и доша въ галилею, въ горѣ, аможе
повелѣ и мъ иисѹ: и відѣвше єго, поклонишаѧ ємѹ: Они же оУченикишаѧ. И
пристѹпль иисѹ, рече и мъ, глагола: да десла ми всака власть на небеси и на земли:
шедше оУбо наѹчите всѣ таѹики, крѣща и хъ во имѧ фїлъ и сна и ст҃агѡ дхѧ,
оУчаше и хъ блести всѣ, Елнка заповѣдахъ вамъ: и се, азъ съ вами єсмъ во
всѣ днї до икончанїя вѣка. Аминь.

Евангелий Б:

Со оУчици взыдемъ на горѣ галилеискѹ, вѣрою христы відѣти глаголюща,
власть прїати вѣшихъ и нижнихъ, наѹчимса: какѡ оУчнити крещати, во имѧ
фїлъ, и сна, и ст҃агѡ дхѧ, таѹики всѣ, и превывати съ таинници, таоже
шевещаѧ, до икончанїя вѣка.

Богоодиценїе: Со оУчици радоваласѧ єси бѣо, какѡ христы відѣла єси
воскршаго ѿ гроба триднєвна, таоже рече: иже и ависа, наѹчай и авлѧ
лаѹшишаѧ, и крещати во фїлѣ, и снѣ, и дѣвѣ повелѣвала, єже вѣровати намъ
тогѡ востанїю, и славити тѧ отроковицę.

ОУтрення стихира, гласъ А:

На горѣ оУчицимъ и даѹшиимъ за земноe вознесенїе, предстѧ гдѣ, и
поклонившасѧ ємѹ, и даиниа власти везде наѹчишиасѧ, въ поднѣсѹ
посылаѧ, проповѣдати єже и з мѣртвыихъ воскреси, и єже на небѣ возвещати:
иже и во вѣки спрѣвѣвати неложныи шевещаѧ христосъ егѡ, и си съ душа
нашихъ.

Българска православна църква

Εὐχαῖς βοσκήνο ἐ, ὃ μάρκα, ζαχάλο ὁ.

Во врѣмѧ Оно, мнѹшви ѹббѡтѣ, маріа магдаліна и маріа іаковлѧ и саломія кѹпнша ѧрѡмáты, да пришедшѧ помажѹтъ іїса. И тѣлѡ Задѹра во єднѹ ш ѹббѡтъ прїндóша на грóбъ, возгілбшѹ солицѹ, и глаголахѹ къ сеbe: ктò ѿвалнѹтъ на мѹз каменъ ш дверии гроба; (И воззрѣвши видаша, таikѡ ѿваленѹ вѣ каменъ;) ебѣ бо вѣлии тѣлѡ. И вшедшѧ во гробъ, видѣша ѿношѹ сѣдѧща въ десныихъ, ѿдѣяна во Одѣждѣ еблѣ: и ожасоша. Онъ же глагола и мѹз: не ожасайтесь: іїса ищете на землї распятаго: воста, и бысть задѣ: се, мѣсто, идѣже положиша егѡ: но идните, рѣшите оѣникѡмѹ егѡ и петрови, таikѡ варлєтъ вѣ въ галиленѣ: тамѡ егѡ видните, таikоже рече вамъ. И извѣдшѧ еблѧша ш гроба: и мѣши ѿдержали же и хъ трапезитъ и ожасъ: и ни комѹже ни чито же рѣши: волхвѹсѧ.

Българският език

Кáмень оғзрѣвша ювалéнъ мѹронѡици, рáдовах8сѧ, відѣша во юнош8
сѣдлѧша во грóбѣ, и тóй тѣмъ рече: се христоъ восталъ єсть, р҃цытє съ петрому
оғчикиѡмъ: на гóрѣ приспѣхти галїлéнск8ю, тамъ вámъ івнитса, яко же предрече
дргѡмъ.

Бі́городи́ченз: І́глаз оўбеш прынесе дѣѣ, ёже рáд8иіса, прéжде твоегѡ злчáтїа
хр̄тє, і́глаз же камень ўвален грóба твоегѡ, вмѣсту пеchalи: Овz оўбеш рáдостн
нензреченыя зламенїя, Овz же вz смéрти мѣсто, подател та жи́зни
проповѣд8и һ велнчáм, һ глаголи вогрѣїе женамъ, һ тайниникумъ.

Οὐτρενηλλα στιχήρα, γλάσι Έ:

Сз мұры пришедшымъ та же съ марію женамъ, и недо8мѣвашымъ, какъ
бѣдуетъ имъ оглѣчнти желаніе, та ви съ камень взяты, и еже ственныи юноша
огтола ма тѣжъ дышъ ихъ: воста бо глаголетъ, и съ гдѣ. тѣмже проповѣднте
проповѣдникамъ егѡ, огнинкѡмъ въ галілею тещи, и видѣти егѡ востриша и зъ
мертвыихъ, какъ жиznодѣвца и гдѣ.

Българија Г:

Българија Г, џ марка, злато О.

Во време Оно, востреја ги зајтра во првото убие, тајно прејде марин магдалини, низ нејже низгна седмь бѣсъвъз. Онаже шедши возвѣстъ съ нимъ бытвымъ, плачуцимъ нѣ ридашъвъмъ: нѣ Онъ слышавше, таќко жиевъ естъ нѣ вѣдѣнъ бытъ џ нѣ, не таша вѣры. По сихъ же дѣтина џ нихъ градуциела тајно нинѣмъ јеразомъ, нѣдуциела на село. И та шедши возвѣстъ прочимъ: нѣ ни тѣма вѣры таша. Послѣдни же возвѣщъвъмъ имъ єдиномѹнадеслате тајно, нѣ поносъ небретвїю нихъ нѣ жестосердїю, таќко вѣдѣвъмъ егъ воставша не таша вѣры. И рече имъ: шедши во міръ вѣсь, проповѣдните єлглие всенъ твари. Же вѣръ иметъ нѣ крѣпката, спасенъ будетъ: а нѣже не иметъ вѣры, ѡсѫждениъ будетъ. Знаменїја же вѣровавшъмъ ил послѣдути: именемъ моимъ бѣси нѣжденгъ: лѣвки возвлаголиутъ нѣвъ: имѣл вѣзмугъ: аще нѣ чито смѣртно испиротъ, не вредитъ нихъ: на недужнија рѣки возвложатъ, нѣ зарви будутъ. Гдѣ же оубо, по глаголани єгъ къ нимъ, вознесеја на небо нѣ сѣде ѡдеснѹ вѣга. Онъ же низшедши проповѣдаша всиодъ, гдѣ поспѣшствѹщъ нѣ слобо оутверждающъ послѣдствѹщими знаменъми. Аминъ.

Българија Г:

Иако христосъ востреје, никто же да не вѣрдитъ: тајно бо марин, потомъ же вѣдѣнъ бытъ на село нѣдуцила, тайниникомъ же паки тајно, возвѣщъвъмъ єдиномѹнадеслатимъ, нѣже крешати пославъ, на нѣсле вознесеја, ѿнѹдже нѣ сиде, оутверждаја проповѣданїе множестви знаменїй.

Богоодиченъ: Воздѣлвше сѧнци, таќко џ чефто га женихъ, низ грбса днесть, нѣ да плѣнивъ, нѣ смѣртъ оупразднивъ, таєбе ројдшија мѣтвами, сѣвѣтъ наимъ низпослѣ: сѣвѣтъ, просвѣщающи сердца нѣ дѹши: сѣвѣтъ, ходити вѣхъ наставлѧющи на стези повелѣнїја твоихъ, нѣ на пѹть міра.

Оутреннаа стихира, глас Г:

Магдалинѣ марин спасово ѕлговѣствѹщъ низ мѣртвихъ вострење нѣ вѣленїе, не вѣрѹщъ оутренци, поносими быша ѡ жестосердїи: но знаменъми во ѿрѹжшесло нѣ

чудесы, ко проповѣданію посылахъся, и ты оѣшь гдѣ, къ начальномъ сеѧніи вознесися єсѧ ѿѣхъ, онъ же проповѣдаша виѣдъ слово, чудесы оѣвѣрлюще. тѣмже просвѣтившася тѣми, славимъ твоѧ єжде и з мертвыхъ воскрѣсъ, человѣколюбче гдѣ.

Български език

Български език

Во времето на Иисус Христос, когато той се изявява като Учител и исцелител, той се среща с много хора, които са болни или имат проблеми. Той им говори добра въдъхновяваща реч, която им помага да се излекуват. Той също така се среща с християни, които са живели в древността и са имали различни проблеми. Той им говори добра въдъхновяваща реч, която им помага да се излекуват. Той също така се среща с християни, които са живели в древността и са имали различни проблеми. Той им говори добра въдъхновяваща реч, която им помага да се излекуват.

Доводите на Иисус Христос са били много съвсемъжествени и съвсемъжествени. Той също така се среща с християни, които са живели в древността и са имали различни проблеми. Той им говори добра въдъхновяваща реч, която им помага да се излекуват. Той също така се среща с християни, които са живели в древността и са имали различни проблеми. Той им говори добра въдъхновяваща реч, която им помага да се излекуват.

Богоизбраник: Радовати се във външния свят, предстои да се срещат със съдбата на всички хора. Тогава ще се срещат със съдбата на всички хора. Тогава ще се срещат със съдбата на всички хора. Тогава ще се срещат със съдбата на всички хора.

Очаквани: Глаголи съдбата на всички хора, предстои да се срещат със съдбата на всички хора. Тогава ще се срещат със съдбата на всички хора. Тогава ще се срещат със съдбата на всички хора. Тогава ще се срещат със съдбата на всички хора.

Български език Българо-български здраве

Во времето, когато беше воставен тече към гръбът, и прииника външният вид на ръците
едини лежащи: и тънде, въз се бе дивляка бъвшият. И се двама и някои беша
надълъг въз той же ден въз всесъ, и то олъщъ сгради и шестъдесетъ въз иерусалима, и тъкъ
има емладъсъ: и та беше добра към се бе въз и съхъ приключши сълъса. И бъвши
беседъщема има и съвопрошашема, и съмъ имъ приближни сълъса и да съмъ
има: очи же ею держасътъса, да егъ не познаетъ. Рече же към има: чито сътъ
словеса илъ, въз и сълъзътъса към се бе надълъга, и естъ дръхла; Овѣща въз же
единъ, емъже има къмъ па, рече къмъ и емъ: тъ ли единъ пришелътъ естъ во
иерусалимъ, и не оубѣдълъ естъ бъвшиятъ въз и емъ во днъ илъ; И рече има: къмъ;
она же рече имъ: тъже въз и емъ назарянинъ, иже бъвши мъжъ прѣоръкъ, съленъ
дъломъ и словомъ предъ бгомъ и всѣми людъмъ: какъ предаша егъ архитеренъ и
килъзи на и съдъденъ смърти, и распаша егъ: мы же надѣахомъ, тъкъ сънъ
есть хотъ и зъбъвнти илъ: но и надъ всѣми съмъ, третий сънъ денъ есть днъ,
шнеликъ илъ бъвши. Но и жени и съкълъ въз на съжасъша на, бъвшия рънъ оу
гробъ: и не обрѣтъша тѣлеса егъ, прѣидъша, глаголища, тъкъ и тъблъденъ агълъ
вънъша, иже глаголища егъ жива. И надъша съкъци въз на съмъ ко гръбъ, и
обрѣтъша тъкъ, тъкоже и жени рѣша: самаго же не вънъша. И той рече къ
има: съ несмысления и късна сърдцемъ, еже вѣроватъ въз и съхъ, тъже
глаголища прѣоръци: не илъ ли подобаше поистрадати христъ и винти въз съю;
И наченъ въз мъчеса и въз и съхъ прѣоръкъ, скажаше има въз и съхъ писаний тъже въ
и емъ. И приближниши сълъса въз всесъ, въз и юже и да сътъ: и той твориша да лекаши
и гъ. И надъши сътъ егъ, глаголища: облъзи съ има, тъкъ къ вече ръсъ естъ, и
приклониши сътъ днъ. И винде съ има облъзи. И бъвши тъкъ возлеже съ
има, и приимъ хлебъ и блгъ, и преломи въз да съмъ има: онъма же шверзъстъса
очи, и познали сътъ егъ: и той не види мъ бъвши има. И рекоша къ се бе: не сърдце
ли на гора е бѣ въз на, егъда глаголиша на има на пъти и егъда скажоваша на има
писаний; И воставиша въз той часъ, возратиши сълъса во иерусалимъ, и обрѣтъши

сөвок⁸пленныхъ єдинонадеслте һ һже бáхъ сз ними, глагольющиҳъ, тақв
коистиннъ воста гдъ һ тависл симашнъ. **И** та повѣдасла, таже быша на пътн, һ
тақв познасл һма вз преломленіи хлеба.

Бълпостїларїй ҇:

Жиботъ һ пътъ, хртосъ воста һз мергвыхъ, клемопѣ һ лъцѣ спогтешествова,
һмаже һ познасл во єммадѣ, преломлака хлебъ: єюже дышы һ сердца горлща
бáхъ, єгда тѣма глаголаше на пътн, һ писанія сказоваше, таже претерпѣ. сз
нимаже, воста, зовемъ, тависл же һ петроби.

Бъгородиценъ: Пою бевчисленнъю твою мѣтъ, творче моя, тақв сеbe һистоцилъ
єси, понести һ спсти чловѣческое єстество ѿзлобленное: һ бѣзъ сїи, һзволилъ
єси, ѿ ғтыл егюфроковицы, по мнѣ быти, һ синти дайже до ѿда, хотѧ мн
спистисла, мѣтвами рождшил та, влко всенедрыи.

Оўтреннала стїхира, гласъ ҇:

О премъдрыхъ сядеъз твоихъ хрт! кақв петръ оўбш плащаницами єдинѣми
далъ єси разъмѣти твоё вострие; лъцѣ же һ клемопѣ спогтышествъю бестѣдовалъ
єси, һ бестѣдълъ не ѿбїе сеbe тавлешин: тѣмже һ поносимъ бывашин, тақв
єдинъ пришельествъю во іерлімъ, һ не причашлайсл вк конецъ сюбѣта һжъ: но
һже всл къ созданію пользѣ строа, һ таже ѿ тѣбѣ прѣорчуествію ѿкрыль єси, һ
внегда блгвнти хлебъ познасл єси һмъ, һжъ һ прѣждѣ тогѡ сердца къ
познанію твоемъ распаластаса: һжъ һ оўчикишъ събраннымъ оўжѣ таси
проповѣдасла твоё вострие, һмаже помилънъ насл.

Êđçäpoçtïlåřïň ř:

Бѣлїє воскріно ѕ, ѿ лѹкі, злачáло рді.

Во врѣмѧ ѿно, во скрѣзь інсъ ѿ мѣртвыхъ, ста посредѣ оѹченикъ сионихъ, и глагола имъ: міръ вамъ. **О**ѹбоѧвшеся же и пристрашни бывше, мнѧхъ дѣхъ видали: и рече имъ: что смилиши есѧ; и почто помышлениѧ входатъ въ сердца вѣща; видали рѣцѣ мои и нозѣ мои, таکѡ сѧмъ язъ есмы: аслажите та и видали: таکѡ дѣхъ плаоти и кости не иматъ, таکоже мене видали имѹща. **И** сїе рече, показа имъ рѣцѣ и нозѣ. **Е**щє же невѣрѹщимъ имъ ѿ ѿрадости и чудлышимъ, рече имъ: имате ли что сиѣдно зде; **О**ннъ же даша емѹ рѣбы печёны чашть и ѿ ѿчелъ сѹтъ. **И** вѣемъ предъ нимъ гаде, рече же имъ: сѧ словеса, та же глаголахъ къ вѣмъ ешє сѹи сѹ вѣми, таکѡ подобаетъ скончати сѧ всѣмъ написаннымъ въ законѣ мѡїсевѣ и прѣрѹщихъ и фалмѣхъ и мнѣ. **Т**огда ѿвѣрзе имъ разумѣти писаниѧ и рече имъ, таکѡ таіко писано есѧ, и таіко подобаше пострадать христъ и воскренити ѿ ѿмертви ѿ мѣртвыхъ въ третий день, и проповѣдати во имѧ егѡ покаянїю и ѿщупленїю грѣховъ во всѣхъ газыщахъ, наченше ѿ іероманіи: вы же есѧ сиѣдѣтели симъ: и се, язъ послѹ аѣтовараніе **О**циа моегѡ на вы: вы же сиѣдѣти во градѣ іеромастѣ, дондеже аѣлеуетеся силою сѹише. **И** зведѣ же ихъ вонъ до видали и возвращи рѣцѣ сиони, (и) блгви ихъ. **И** высѧ егда блгвлѣши ихъ, ѿстѣпни ѿ ѿвозношашеся на небо. **И** тиин поклониша сѧ емѹ и возвратиша сѧ во іероманъ сѹ радостю великою: и блгъ вынѣ въ церкви, хвалаше и благословлѣше бга. **А**мінь.

Български Апостол

Показъл, тъкъв человѣкъз єсіи епсе, по същесствъз, посредътъ стаъвъз вострѣз ѿ гроба, и брашна сопричастіял єсіи, огъчилъз єсіи кръщенію покаланію. Абѣе же къ нѣномъ вознесълъз єсіи фѣдъ, и огъчникомъз огътѣшителъз послати ѿбѣщаъз єсіи преображеніи бѣчеловѣче: слава твоемъз востранію.

Бого́дніченъ: Творе́цъ со́зданий, и́ ве́тхъ, и́ новъ, и́ пла́ть члвческѹю прїа́тъ ѿ
предѣтъихъ кроевѣй твоиныхъ, всесѣтѧ дѣо, и́ и́стлѣвшее мое вѣсѧ
новогодѣла, паки та́ко же прѣждѣ ржѣтвѣль по ржѣтвѣ. тѣмже та́ко вѣрию
всѧ восхваллемъ, зовѹщемъ: ради́и сѧ вѣчце міра.

Оұғареннақ мәтінің 5:

Настинның мірз тың жірге, күч чөлөвекімдік мірз твоң даң, по востанін оғаның мірз, пристрашны показалық ғасиғ әйел, мнамышыл ділжыз відбіті: но оғанышилд ғасиғ мәтінде ділжыз һүз, показалық ғасиғ һәм нозаң твоң. Өбәнде не вірдюшымд ғаше, брашеник пристрашынан, һәм оғаның востоминаянан, швейцерлік ғасиғ һүз օған, ғаже ғазымбети писаніл: һәм же һәм өческое әбдітогланіе әбдіщалық, һәм елгаслованів әйел, шевітпілік ғасиғ на небо. Тәмжес из нимин покланялемся тәбі, ғән слава тәбі.

Ἔχαποιτῇ λάριῃ ἡ Ἕγκλιε βοικέρνο ἡ, ᾧ ἰωάνηα, ψαγάλο ἡ.

Во врёмл ѿно, во єдні⁸ ѿ губеѡтг, маріа магдаліна прїнде заꙗтра, єѡже
єѡжеи тмѣ, на грбз, и відѣ каменъ взлтг ѿ грбла: тече оѹбо и прїнде къ
сімѡні⁸ петрѹ⁸ и къ дрѹгом⁸ оѹчи⁸кѹ⁸, єгоже люблаше інсв, и глагола има: взлаша
гда ѿ грбла, и не вѣмз, гдѣ положиша єгò. Извѣде же петрѹ и дрѹгіи оѹчи⁸кѹ⁸, и
ідѧста ко грбд, течаста же ѿба вікѹпѣ: и дрѹгіи оѹчи⁸кѹ⁸ тече скорѣе петрѹ и
прїнде прѣжде ко грбд, и принікъ відѣ рїзы лежащя: ѡбаче не виідѣ. Прїнде же
сімѡнъ петрѹ віслѣдъ єгѡ, и виідѣ во грбз, и відѣ рїзы (єдніы) лежаща И
єѡдарь, иже вѣ на главѣ єгѡ, не съ рїзами лежащъ, но ѡсօбъ сенітг на
єдніемъ мѣстѣ. Тогда оѹбо виідѣ и дрѹгіи оѹчи⁸кѹ⁸, пришедыи прѣжде ко грбд,
и відѣ, и вѣровал: не оѹ бо вѣдал⁸ писанія, ако подобаетъ ємѹ и з мѣртвыхъ
воскрѣшти. Идѣста же паки къ се⁸бѣ оѹчи⁸кѹ⁸.

Ἔξαποιτικάριον οὖν

Ико възлаша гдѣ, марін рѣкшеи, на грбъ течасъ, симоинъ петръ, и драгий
тайниникъ хрѣтобъ, єгоже люблаше: течасъ же ѿба, и ѿбрѣтогъ плащеніцы
єдныи виѣтъ лежаша, и главыи же вѣтъ садаръ кромѣ ихъ. тѣмже паки
ѹмолчасъ, дондеже хрѣтъ виѣтъ.

БІГОРÓДНЧЕНЗ: Вéліл һ̄ преслáвна л мене рáди содѣблz ے́сн̄ Хр҃т̄е мóй
многомлгнвe: ѩ дѣбы бо фтроковнцы родниса ے́сн̄ несказанна, һ̄ кр҃тъ подѣлz
ے́сн̄, һ̄ смѣрть претерпѣвъ вoикр҃нъ ے́сн̄ во слáвѣ, һ̄ наше ے́стество ѩ смѣртн
свободнль ے́сн̄. слáва Хр҃т̄е слáвѣ твоей, слáва сілѣ твоей.

Οὐγρενηλλα στιχήρα, γλάζ 3:

Се тъмъ, и рѣнъ, и чтѣ оў гроба маріе стоніши, многѹ тъмѹ имѣючи въ
рѣзѹмѣ, въ неїже, гдѣ положенъ бысть, вопрошаши, інс; но віжде
сріщѹшася оўчнинкѣ, какѡ плащеніцами и сдаремъ воскрѣє ѿбрѣтоша, и
помлѧвша тѣже ѿ сіхъ писаній. изъ німніже и німніже и мы вѣровавше,
востѣваемъ тѣ же зиодака христѧ.

Български език

Български език

Во време на Иисус Христос, кога се извършил пътят към гроба, Иисус се изправил пред гроба и видял двама апостоли да се съмняват във възможността да се извършил чудото. Апостолите се съмнявали, че е само мъжко същество, което се извършило. Иисус се изправил пред гроба и видял двама апостоли да се съмняват във възможността да се извършил чудото. Апостолите се съмнявали, че е само мъжко същество, което се извършило.

Български език

Апостолите се съмнявали, че е само мъжко същество, което се извършило. Иисус се изправил пред гроба и видял двама апостоли да се съмняват във възможността да се извършил чудото. Апостолите се съмнявали, че е само мъжко същество, което се извършило.

Български език: Търци родил се във Видин, където живеел свещеникът Йоан Кръстител. Търци бил свещеникът Йоан Кръстител. Търци бил свещеникът Йоан Кръстител.

Български език

Мария слушала проповедта на свещеника Йоан Кръстител и се възползвала от това, че свещеникът Йоан Кръстител не можеше да я убеди, че Иисус Христос е истинският Спасител. Търци бил свещеникът Йоан Кръстител. Търци бил свещеникът Йоан Кръстител.

Българският език

Българският език

Също по-задълбоко във времето той, во единия ѝ и обича съборни, спрях да ради изданието, пренеши и съграждането, и глагола има: мириз въмъ. **И** съе рече, показва има ръците (и нозете) и ръбът съвсем. **В**озрадоваша съе още огненци (егъ) съборни, спрях да ради изданието, пренеши и съграждането, и глагола има: мириз въмъ: ако же послал ми ръците, и азъ посыплю въи. **И** съе рече, дълъг и глагола има: пренеши и съграждането, и съграждането, и глагола има: и имже держате, держате. **А**шма же, единия ѝ и обича съборни, глаголемътъ блъзнатъ, не е (тъ) съз нимъ, егъ да пренеши имъ. Глагола имъ же емъ дълъг огненци: въдъхомъ гълъ. **О**нъ же рече имъ: аще не виждъ на ръкъ егъ тъзвы гъвоздини, и вложъ перстътъ мое гъло въ тъзвы гъвоздини, и вложъ ръкъ мою въ ръбъта егъ, не имъ въбръ. **И** по днешътъ осми хъд паки елътъ възгрътъ огненци егъ, и дшмъ съз нимъ. Пренеши имъ дверемътъ златворенътъ, и съграждането (имъ) и рече: мириз въмъ. Потомъ глагола дшмъ: принеси перстътъ твои съмъ, и виждъ ръците мои: и принеси ръкъ твои, и вложи въ ръбъта мои: и не види невърени, но върени. **И** щвѣща дшмъ и рече емъ: гълъ мои и егъ мои. Глагола емъ имъ: тъкъ въдъвъ мъ, вървалъ есъ: елжени не въдъвъши и вървали. **М**инага же и на здрави сътворени имъ пред огненки съз нимъ, тъже не съти писана въ книгахъ съхъ: ил же писана бъла, да върдишъ, тъкъ имъ есть христосъ и из ежий, и да върдишъ жибътъ имъте во имъ егъ.

Българският език

Заключенътъ вълко дверемътъ, тъкъ възелъ есъ, алълы и сполнила есъ дълъ престъгъ, мириз дълъ: имже възати же и ръшати гълъ рече есъ: и по осми днешътъ твои ръбъта дшмъ показва есъ, и ръците съз имже възелъ: гълъ и егъ тъл есъ.

Бгородниченъ: Твоегъ съна тъкъ въдъла есъ ѝ и гръбъ възкресиша тридневна, бъгненевъртила, престълъ дебо, вси скорбъ щложила есъ, юже подълла есъ, тъкъ мъти, егъ да огърбъла есъ спряждаща: и радиости и сполнила со огненки егъ починали ѹти, поеша. Тъмже иже бълъ тъл наинъ и споведающи съсѧ.

Оұғаренналл өтіхіра, гласъ є:

Ікѡ въ посещениѧ лѣта, ізѹшъ по здѣшъ ѿ губернѧ прѣдстѣльца єсѧ дѣлгѡмъ христѣ, и чудесемъ чудо нѣзвѣстѣши, заключенныи въ одѣждахъ дѣрныи, єже и з мѣртвыхъ твои вострии: но исполнилъ єсѧ радости оѹчиинки, и дахъ стаго преподѣла єсѧ и мъ, и властъ подалъ єсѧ оставленію грѣховъ и душы не оставилъ єсѧ въ неизбрѣствѣлъ погрѣжати сѧ бѣни. тѣмже подаждь и наѧ въ разумъ истиини, и оставленіе прегрѣшений блгогодѣбене гдн.

Българска православна църква

Εὐχαριστία της Ιωάννης, ο οποίος είπε στον Ιησού:

Во врёма Оно, гависла и́сез огчнквмз сюнмз, воста́въ ѿ мэртвыхъ, на мори ти́верїадстѣмъ. И́висла же сице: блжъ вкѹпѣ симашъ петръ, и дашина парицламыи близвнечъ, и на даинанлъ, иже (бѣ) ѿ кани галілѣйскїя, и сиана зеведе́шва, и ина ѿ гчнкв є́гѡ да. Глагола и́мъ симашъ петръ: идѣ рыбы ловити. Глаголаша є́мъ: идемъ и мы из тобою. И́зыдоша (же) и ве́доша ѿи в корабль, и в тъ иошь не гаша нищесоже. О́утръ је бывшъ, ста и́сез при брэзѣ: не познаша же огчнцы, гакъ и́сез є́стъ. Глагола же и́мъ и́сез: дѣти, є́да что икѣдно и́мате; и́вѣщаша є́мъ: ии. Онъ же рече и́мъ: ввѣрзите мрежъ ѿ деснѹ страндъ корабля и ѿбрѣщете. Ввѣргоша же, и ктомъ не можахъ призвеши є́ла ѿ множества рыбы. Глагола же огчнкв тои, є́гоже люблыше и́сез, петроби: гдѣ є́стъ. Симашъ же петръ ссышавъ, гакъ гдѣ є́стъ, є́пендумомъ пре поаса, бѣ бо на газ, и ввѣржесла в море: а дрѹзин огчнцы кораблециемъ приходоша, не бѣша бо далече ѿ земли, но гакъ дѣбѣ стѣ лактеи, влекдще мрежъ рыбы. Е́гда оубо и́злѣзша на землю, ви́дѣша Огнь лежащъ, и рыбъ на немъ лежащъ и хлѣбъ. (И) глагола и́мъ и́сез: принесите ѿ рыбы, гаже гасте наинѣ. Глѣзъ (же) симашъ петръ, и звлече мрежъ на землю, полихъ велнкнхъ рыбы стѣ (и) патъдеслѣтъ (и) тру: и толнкв сѹшымъ, не проторжесла мрежа. Глагола и́мъ и́сез: приндите, ѿбѣзѣ. Ии є́дни же смылаша ѿ гчнкв и́стлазати є́го: ты и то є́си; вѣдалще, гакъ гдѣ є́стъ. Прииде же и́сез, и прилѣтъ хлѣбъ, и даде и́мъ, и рыбъ та́ко же. Се оуже трети гависла и́сез огчнквмз сюнмз, воста́въ ѿ мэртвыхъ.

Българският език

Тїверїа́дскoe мóре сz дѣтъмъ зе ведéе вымн, на дланáла сz петрóмz же н̄ со дрѹгýма дѣтъмъ др҃евле, н̄ дшмъ н̄мáшe на лóвѣ: н̄же хр҃тóвымz повелéниемz ѿдеснъ ввéргшe, мнóжество н̄звлекóша рýбъ: єгóже пéтрz по зна́вz, кz нemъ бродáшe, н̄мже трéтїе гáвлéи сa, н̄ хлебъ показà, н̄ рýбъ на оѓглехz.

Оұғрениндең өтіхіра, глас 5:

По әжес во әдз сошесстбін, һ әже һәз мәртвых з вострнїи, икорблше әкоже достошше, ә разлдчнїи твоемз хртє, оұчици на дѣланїе әбратншаса, һ паки корабли һ мрежи, һ лоба ингдѣже: но ты спсе, әвниса әкш вѣхз, әдеснѹ мрежи повелѣвашн вовреши, һ быссть мово дѣло викорѣ, һ множесство рбез многое, һ вечерл өтраннал готова на земли: әлже прнчастншымса тогда твоимз оұчинкѡмз, һ наез нынѣ мысленни сподоби наладнтия, члвѣколюбче гдн.

Български език

Български език

Во време то, когато искате да се научите на български език, трябва да знаете, че глаголът има 8 падежа: съмнение във видът, любовта към това; Глаголът емъ: єй, гдъ, ты въсъ, тъкъ люблю тво. Глаголът емъ: паси лъгнцы мои. Глаголът емъ пакъ второ: съмнение във видът, любовта към това; Глаголът емъ: єй, гдъ, ты въсъ, тъкъ люблю тво. Глаголът емъ: паси бъвцы мои. Глаголът емъ трето: съмнение във видът, любовта към това; Глаголът емъ: єй, гдъ, ты въсъ, тъкъ люблю тво. Глаголът емъ: паси бъвцы мои. **А**мины, амины глю тебе: єгда бълиз єси юнъ, по-дълъгъ єси самъ, и ходилъ єси, аможе ходилъ єси: єгда же сестарбъешися, воздъжеши ръцъ твои, и ини тъл по-дълътъ, и ведетъ, аможе не хощеши. **С**ие же рече, наизнаменъл, която смъртю прославиши бга. **И** съл речъ, глаголът емъ: иди по мнъ. **В**ербъцъ же петъръ въидѣ оѫнка, єгоже люблъше искъ, вълѣдъ идъща, иже и возле же на вечери на пърси єгъ и рече: гдъ, ктъ єсть предалъ тъл; **С**его въидѣвъ петъръ, глаголът искъвъ: гдъ, сеи же чтъ; Глаголът емъ искъ: аще хощъ, да той предбъваетъ, дондеже прѣндъ, чтъ къ тебе; ты по мнъ градъ. **И**зыде же слово и въ братъти, тъкъ оѫнка той не оѫмретъ. **И** не рече ємъ искъ, тъкъ не оѫмретъ, но: аще хощъ томъ прѣбъвъти, дондеже прѣндъ, чтъ къ тебе; **С**еи єсть оѫнка съидѣтелътълъ и си хъзъ, иже и написа сълъ: и въмъ, тъкъ истина єсть съидѣтелътъ єгъ. **С**ъть же и ина мнъга, тъже сътвори искъ, тъже аще бы по єдиномъ писана бъши, ии самомъ мнъ (всемъ) міръ въместити пышемыихъ книгъ. **А**мины.

Български език

По бъдещи имена въстани, трижды петъръ, любовта към това, въпросълъ гдъ, съмъхъ бъвъцъ предлагаетъ пасиленчалиника: иже въидъ, єгоже люблъше искъ, вълѣдъ градъща, въпросълъше вълъдъ: сеи же чтъ; аще хощъ, рече, прѣбъвъти съмъ, дондеже и пакъ прѣндъ, чтъ къ тебе, дръжъ петъръ;

БГОРОДИЧЕНЪ: **Ѡ** стражное тайнство, **Ѡ** преславное чудо! смертью смерть
всеконечнѣе погублены бысть. ктò оубв не воспоеетъ; и ктò не поклонитъ
твоему воскренію слове, и чиста рождшена тѣ плотиу вѣтъ; єлже мѣтвами,
всѣхъ геенны нѣзабви.

ОУГРЕННІАЛ СПІХІРА, ГЛАСЪ І:

Ѣвлѣа сеbe огненікѡмъ твоимъ, спасе, по воскреніи смириш дѣлъ єси фвѣцъ
пастъ, за любвѣ воздалнїе, ілже ѿ паствѣ, попеченїя нѣщѧ. тѣмже и глаголи
єси: ище любиши мѧ петре, паси игнцы моѧ, паси ѿвцы моѧ. ѿнъ же ибѣ
показъ драголюбное, ѿ драгомъ огненницѣ вопрошаше: илже мѣтвами христе,
страдо твоѣ сохранилъ, ѿ волкѡвъ гублихъ є.

Благопостіларін кеңеңде седміңцы, самопісінш Вз понедельник:

Небо ՏԵՂՅԱՄԻ օՒԿՐԱԾԻՎՅԻ Ի՞ԿՈ ԵՐԵ, և Դ ԴԵՈՒՄԻ ԱՐԵԼԻ ՎԵՒ ՅԵՄԼԻ
ՊՐՈՍԵՒՇՆԻՎՅԻ, ՏՈԴԵՇԵԼՈ ՎԵԵԽՅ, ՊՈԽՎԱԼ ԴԼ ՇՊԱՀ.

ԵՐՈԲԴԻՆՉԵՆ: Ըլածտ ԱՐԵԼՈՎՅ, ԱԿՐԵԼԱՇԻԽՅ թածտ, ԽՐԵԱՆԻ ՊՐԵԴԵՇԱՇԵԼԵՆԻՆ
ՃԵ ՄԴԻ ԳԴԻՆ, ՅԱՌԵՑՈՒ ԽԱՇ, և ԽՅԱԲԻ ՎԵՇՆԻԽՅ ՄՁԿՅ.

Յօ ԵՎՇՐԻՆԿ:

ՊՐԵԿԵՑ ԽԱԱՆԻ, և ԿՐԵՇՆԵԼ ՇՊԵՎԱ, ՅՕ ՊՐԵՇԵԽՅ ՊՐԵՇՈՒ, և ՊԵՇՏՅԻՆ
ՅՈՒՊԻՇՆԻԵ, ՔԼԵԱՎԵՇՆԻ ԲՈՋԴԵՆԻԵ ՅՈՒԽՎԱԼԻՄՅ ՎՆ.

ԵՐՈԲԴԻՆՉԵՆ: Ըլածտ ԱՐԵԼՈՎՅ, ԱԿՐԵԼԱՇԻԽՅ թածտ, ԽՐԵԱՆԻ ՊՐԵԴԵՇԱՇԵԼԵՆԻՆ
ՃԵ ՄԴԻ ԳԴԻՆ, ՅԱՌԵՑՈՒ ԽԱՇ, և ԽՅԱԲԻ ՎԵՇՆԻԽՅ ՄՁԿՅ.

Յօ ԵՐԵՑ և ՊԼՈՒԿ:

ԿՐԴ - ԽՐԱՆԻՇԵԼ ՎԵԵՆ ՎԵԼԵՆԻՆ, ԿՐԴ - ԿՐԱՏՈԼ ՎՐԿՎԵ, ԿՐԴ - ՎԵՐՆՎԻԽ
ՕՒՐԵՐԺԴԵՆԻԵ, ԿՐԴ - ԱՐԵԼՈՎՅ ՌԱՎԱ և ԴԵՄՎԻՆՈՎՅ ԻՎԱ.

ԿՐԴԵՐՈԲԴԻՆՉԵՆ: Օ՞ ԿՐԴԱ ՊՐԵԴԵՇՈԼՎԻ, ԴԼ ԵՎԵԿՄԵՆԻ ԲՈՋԴՎԱՆ, և
ՐՅԱՇՆԻ ՅՈՒՇԵ: Օ՞ՎԱ ԱԼՃԱՇՎԵ ԿԱԴՈ, ԿԱԿՈ ՅԱՇԵԼՅ ՀԵՆ Շ ԾՅԻ ՄՈԵՒ; ԿԱԿՈ
ՅՎ ՄԵՐԵՎՎԻԽՅ ՎՄԵՆԻՆՆ ՀԵՆ;

Յօ ԿԵՇՎԵՐԴՈՒԿ:

ՊՈՋԵՆ: ԺԵՆԻ ՕՒԾԼՎԻՇՆԻԵ:

Յօ ՎԵՒ ՊՈՋԸՆԵԿԻՑՅ ԹԵԿՇԵ ՊՐՈՊԵՇԱԾԵ ԽՐԵՈՎ Շ ՃԵՎ ՇՊԵ ՅՈՎՈՎԵՆԻԵ
ՅՈՒՍՏԻՆԻՑՅ, Շ ՊՐԵԼԵՏԻ ՎԵՐԱՎԱՅՈՎԵ ԻՎԱԿԻ, և ՊՐՈՍԵՎԱՅՈՎԵ, և ՎԵՆ ԽՎԱՅՈՎԵ
ՄՐՑՅ ՊՈՎԻՇՏԻ ՇՊԵՅ, ԱՌԱՆ ՇՊԵՎՎԵ.

ՊՈՋԵՆ: ՅԵԼԻԿԱԳՈ ՆԱԿԱԼՈՊԱՇՏՎՐԱ, և ՅԵՐԱՌԽԱ ՎՆ, ՊՐԵԴԵՇԱՇԵԼԱ ՄՅՐԼՅԿԻՆՏԿԱԳՈ
ՆԻԿՈԼԱ ԽՎԱԼԻՄՅ: ՄԻՎՐԻ ՅՈ ՄՁՋԻ ՇՊԵ, ՆԵՊՐԱՎԵԴԻ ՕՒՄՐԵՇԻ ԻՄՁՎՎԱԼ, ՎԱՐՅ
ԻՎԱԼԵՐԵՏԱ ՅՎ ԱՆԼԱՎԵՄՅ ՅՈ ՇՊԵ, ՐԵՎՇԼ ՆԵՊՐԱՎԵԴՆՈԵ ԽՅՐԵԿԵՆԻԵ.

ԵՐՈԲԴԻՆՉԵՆ: ՄՐԵ ԿՆԵՇԿԻՇԱՆ, ՅԼԱՄԱ ԿԱԴԱՆԻՆԻ, ՆԵՎՄԵՇՏԻՄԱԳՈ ԵՇԵՇԵՎ
ՊՐԵԼԵՏԻՎԵ ԵՎՎԵ, ՅՎ ՆԵՄՋԵ ԾՎՅ ԵԼԳՈՎՈԼԻ, ՇՆ ՋԵ ՎԵԼԻՆ, և ՃԽ ՇՊԵՅ
ՎԵՇՆԻՎՅ ԴԼ ԺԵՐՈԿՈՎԻ, ՊՈԿԱՑԼ ԵՎՅ.

Вз *«Денівъ»*:

Нже һ мѣртвыми һ живыми ѡбладаіи іакѡ егѡ, һ сївими твоими всю землю просвѣтнѣвыи, содѣпелю вспѣхъ, поющыя тѧ спасаи.

Богооднichenie: Мы ѿ тебѣ хвалимся б҃же, һ къ егѡ тѧ һмамы предстапельство, проспѣхъ рѣкѹ твою небесоримѹ, һ соиздѣши враги наша, твоимъ ииизпослѹ рабомъ помошь ѿ спаса.

Свѣтільныи днѧвніи во всю седмицę

Въ понедѣльникъ ѿбѡ: Предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Во втоրникъ: Млѣтвами гдѣ, прѣтенїи твоегѡ, и спаси мѧ.

Въ срѣдѹ и пятницу: Силою гдѣ, крѣпѣ твоегѡ, и спаси мѧ.

Въ четвергъ и пятницу: Млѣтвами гдѣ, аѣлѣ твои, и спаси мѧ.

Въ субботу глаголетъ сїе дважды.

Въ пѣрвомъ ѿбѡ: Млѣтвами гдѣ, сила твоя твои, и спаси мѧ.

Во второмъ же: Млѣтвами гдѣ, вѣты, и спаси мѧ.

Свѣтільныи подоби по глаꙑ, трижды.

Глаꙑ а: Свѣтъ воззѣлій гдѣ, дѹшѹ мою ѡчиستи ѿ вѣлкагѡ грѣха, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ б: Свѣтъ твои приносящи ии зпослѹ христѹ бѣже, и просвѣтѹ очи тѣлѣниа сѣрдца моего, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ в: Ии зпослѹ свѣтъ твои христѹ бѣже, и просвѣтѹ сѣрдце моё, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ д: Свѣтъ воззѣлій мірѹ твоемѹ, во тьмѣ дѹшѹ мою сѹщѹ ѿ вѣлкагѡ грѣха ѡчиисти, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ е: Свѣтодѣлье гдѣ, ии зпослѹ свѣтъ твои, и просвѣтѹ сѣрдце моё, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ є: Свѣтъ приносящи гдѣ, ии зпослѹ свѣтъ твои, и просвѣтѹ сѣрдце моё, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ з: Воздвиженіи мѧ гдѣ, икъ твоемѹ пѣснопѣнїю, и наѹчи мѧ творити волю твою сїй, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Глаꙑ и: Свѣтъ сїи христѹ, просвѣтѹ мѧ тобою, предстѣтельствы б҃езплотныи твои, и спаси мѧ.

Т҃чнїи днєвнїи на ї Гласовз

Подобаєтъ вѣдати, когдà поютия т҃чнїи днєвнїи на ї гласовз. Іще єсть ѡллнлѓїа, илї велїкаѧ мїца, по ёктиенїи поемъ ѡллнлѓїа, трижды, во гласъ ѡсмоглїиника: стїхн же глаголютъ ил.

Стїхъ а: **О** иоци иўтренюетъ дѣхъ мої икъ тесѣ бѣже: Занѣ сеѣтъ повелїнїа твоѧ на земли.

Стїхъ б: Правдѣ наѹчишесѧ жиѳушїи на земли.

Стїхъ в: Завистъ прїиметъ людн иенаїзанниѧ.

Стїхъ д: Приложн илъ ыла гдї, приложн ыла славнымъ земли.

И по коеиже поетъ ѡллнлѓїа, трижды. И по ѡллнлѓїи поемъ т҃чны глаѧ, кийждо по ёднноажды.

Пѣсни т҃чны. Гласъ а:

Плотскими ѿбразовании везплотныихъ сїлз, икъ мысленномъ и нивещественномъ возводими иумъ, и триестою пѣснию триступостаснаго бѣстивѣ прїемлюще илїи, херувимски возвопїемъ ёднномъ егъ: стїхъ, стїхъ, стїхъ єси бѣже нашъ..

Слѣва: Со всѣми иѣнными сїлами, херувимски ѿщемъ въ вишниихъ возвопїемъ, триестою возвылѧюще хвалъ: стїхъ, стїхъ, стїхъ єси бѣже нашъ, (**Мѣтвамъ всѣхъ стїхъ твоихъ помилѹніи насы.**)

И иѣнѣ: Воставше ѿ сїла, припадаемъ ти бѣже, и ѿгльскѹю пѣснь возвопїемъ ти сїльне: стїхъ, стїхъ, стїхъ єси бѣже, вѣю помилѹніи насы.

Достоитъ же глаголати во всѣ седмїцы на слѣва т҃чнѣ,

Изъ понедѣльникъ: Предстательствы везплотныихъ твоихъ помилѹніи насы.

Изъ вторникъ: Мѣтвамъ прѣгечи твоегѡ помилѹніи насы.

Изъ среды же и пятокъ: Сілою крѣта твоегѡ сохранніи насы гдї.

Изъ четвертокъ: Мѣтвамъ аллз твоихъ, и стїтелька иїколѧ, помилѹніи насы.

Изъ субботы: Мѣтвамъ всѣхъ стїхъ твоихъ помилѹніи насы.

Пѣсни тѣчны. Глазъ є:

Вѣшніѧ сѣлы подражающе на земли, побѣднѹю пѣсни приносямъ ти бѣже: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ.

Слѣва: Несозданное єстество всѣхъ зижднителю, огнѣниѣ нашъ ѿвѣрзин, якѡ да возбесити мъ хвалѹ твою волиюще: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, (Мѣтвамъ всѣхъ сѣыхъ твоихъ помѣлѹ нашъ.)

И наинѣ: О фара нѣ на здѣгахъ мѧ єси гдѣ, омъ мои прославиши нѣ сердце, нѣ огнѣниѣ мои ѿвѣрзин, во єже пѣти тѧ сѣѧлъ тѣщ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже, вѣю помѣлѹ нашъ.

Пѣсни тѣчны. Глазъ ѕ:

Тѣщ єдиногодшина нѣ нераздѣльна, єдиницѣ тѣчноста налъ нѣ соприносодшина, тѣбѣ якѡ бѣгъ лг҃льскѹю пѣсни волиющи: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ.

Слѣва: Оца везначальна, ена собезначальна, да я соприносодшина, бѣжеиство єдино, хербѣмски славослобвнти дарзюще, глаголемъ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, (Мѣтвамъ всѣхъ сѣыхъ твоихъ помѣлѹ нашъ.)

И наинѣ: Напрѣниша сѣѧлъ прїндепъ, нѣ когдаждо дѣланнѧ ѿвна жатис, но сїрахомъ зовемъ въ полѣноши: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, вѣю помѣлѹ нашъ.

Пѣсни тѣчны. Глазъ є:

Омниыхъ твоихъ сѣѧлъ, приносити смѣртнїи пѣсни дарзюще, глаголемъ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ.

Слѣва: Якѡ чини наинѣ лг҃льстїи на неси, нѣ стояннѧ сїрахомъ человѣческа на земли, побѣднѹю пѣсни приносямъ ти бѣже: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, (Мѣтвамъ всѣхъ сѣыхъ твоихъ помѣлѹ нашъ.)

И наинѣ: Везначальнаго твоего ф҃а, нѣ тѣбѣ хѣтѣ бѣже, нѣ преестаго твоего да я, хербѣмски славослобвнти дарзюще, глаголемъ: сѣз, сѣз, сѣз єси бѣже нашъ, вѣю помѣлѹ нашъ.

Пѣсни тѣчны. Глѣсъ є:

Пѣснию вре́мѧ, и мѣтвѣ часъ, прилагиже возопіїмъ єдніомъ егъ: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ.

Слѣва: Убраво́ваги дерзлиюще оўмила твою вѣнчава, тѣце везначальна, оўсты недостойныи волеи: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ, (*Мѣтвамъ всѣхъ сѣйхъ твоихъ помѣльши насы.*)

И наинѣ: Же въ ложесиа дѣническа вмѣстивыи, и нѣдръ ѿческихъ не разладчи́выи, со ѹглы и насы христѣ вѣже пріимъ волюющиихъ ти: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ, бѣю помѣльши насы.

Пѣсни тѣчны. Глѣсъ є:

Предсто́лъ ио стрѣхомъ херувимъ, оўжасающеи изъ трапезомъ серафимъ, трапезу пѣсни приносятъ немольчныи гласомъ. изъ наимнѣи и мы волеи грешніи: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ.

Слѣва: Бездлобтыи оўсты, немольчныи славословеніи, шестокрѣльни волюющи ти трапезу пѣсни, вѣже нашъ: и мы, иже на земли, недостойныи оўсты хвалъ ти волымаеи: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ, (*Мѣтвамъ всѣхъ сѣйхъ твоихъ помѣльши насы.*)

И наинѣ: Тѣчныя єднинцы вѣжество, неслѣднныи соединеніемъ славимъ, и ѹглы и єгъ прѣсни волеи: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ, бѣю помѣльши насы.

Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ѕ:

Вѣшненю силою херувимски вспѣваемыи, и вѣжественною славою ѹглыски покланялемыи, пріимъ и насы сѣяніихъ на земли, недостойныи оўстнами хваленіе тѣбѣ волымающи: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ.

Слѣва: Ікона лѣностъ щлажнѣши душа, исправленіе къ хваленію покажи сѧ, и со стрѣхомъ возопій: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ, (*Мѣтвамъ всѣхъ сѣйхъ твоихъ помѣльши насы.*)

И наинѣ: Неприступномъ вѣжествѣ, во єднинца тѣце, серафимскому трапезу волымающе хвалъ, со стрѣхомъ возопій: сѧ, сѧ, сѧ, сѧ и єсѧ вѣже нашъ, бѣю помѣльши насы.

Пѣсни тѣчны. Глазъ ѿ:

На нѣо сефдцѧ һмѹшේ, ՚гѓльскїй подражимъ чинъ, ՚ и то стражомъ ՚8дїи
припадемъ, поеѣднѹ взыблююще ՚валѹ: ՚тъ, ՚тъ, ՚тъ ՚сіи бѣже нашъ.

Слабъ: Зрѣти твѣне не смѣююще ՚ерѹмъ, лєтлюще зовѹтъ со всицилънїемъ,
бѣжественнѹ пѣсни триестъгъ гласъ, изъ нѣмноже ՚ мыи вопїемъ ти: ՚тъ, ՚тъ, ՚тъ
՚сіи бѣже нашъ, (*Млѣтвамъ вѣхъ ՚тъихъ твоихъ помилѹнъ наізъ*)

՚ и нынѣ: Слацъемъ множествомъ преображенїи нашихъ, ՚ не смѣююще
воззрѣти на высотѹ нѣнѹ, дѹшѹ изъ тѣломъ преклонъше, со ՚гѓлы пѣсни
вопїемъ ти: ՚тъ, ՚тъ, ՚тъ ՚сіи бѣже, б҃ею помилѹнъ наізъ.

Т҃чны Сїл Григоріј Сїнаїта,

Пѣвачески по вѣлъкоискрѣнїю по т҃чномъ канонѣ на полѣнощнице.

Достоинъ єсть тѣкѡ воистиннѣ, славити тѣло бѣга словъ, єгѡже препечатъ нъ традѣтъ херувимъ, нъ славословія тѣлы небесыѧ, востришаго триднѣбна нѣзъ гроба христѣ жиизнодѣвца отрѣхомъ прославимъ.

Воспомъ вѣликолѣпнѣ пѣсни ми ежественными, ѡци, нъ сїа, нъ дѣла ежественнаго, пріїупостасиѣю державѣ, єдину цѣтво нъ гдѣство.

Юже поють вѣликомороднїи, нъ славословія тѣлы небесыѧ, ѿ всѣхъ вѣрнω покланялемѹю, єдиницѹ по ізвесствѣ пріїупостасиѣю.

Гдоначальниѹю херувимъ, нъ бѣоначальниѹю беъзъ срабненїю серафимъ, нераздѣльниѹю тѣцѹ во єдиницѣ, ізвесствѣ бѣоначалие тѣло величаемъ.

Оци беъзначальному нъ бѣзъ, собеъзначальному слову со дѣломъ покланяюся: нераздѣличное єдину соединялемое ізвесствѣ, причисленниѹю єдиницѹ пѣсни ми почтимъ.

Лучезарна лътво лътво мѣлнїю возиѣлъ ми еже мой пріїупостаси, вседѣтели: нъ дому лътво покажи лътвоѧ непривѣтнѣя славы, сѣдѣтели, нъ сѣдѣтоносеи, нъ неизмѣнен.

Егѡже препечатъ нъ традѣтъ херувимъ, нъ славословія лг҃ильскаго вѣннства, ѿ дѣви неизреченыи волѣшиаго христѣ жиизнодѣвца, отрѣхомъ прославимъ.

Также, Тригѣтъ, нъ по Очи наше: Упаконъ гласа. Гдѣ помилѹ, мѣ. Слаба, нъ нынѣ: Чтиѣшиѹю херувимъ: Нъ возгласъ ѿ аѣннника: Бѣже ог҃шедри ны:

Нъ мѣтва глаголетъ ѿ іерей:

Всемогѹща, нъ животворяща отьѣлъ тѣце, нъ сѣдѣтоначальнай, тѣже мѣрниѹю всѣлкуѹю нъ премирниѹю тѣль, за єдину блгости ѿ не ізвиխъ приведенїи, нъ промышлѧ нъ содережащи: тѣже по прѣчиахъ тѣонихъ неизреченыихъ ѿ земномъ рода блгодѣлнїихъ, нъ покланяе на мѣтве ради плотскаго неможенїя до смѣрти даровавши: не ѿстѣни наше очи лѣкарнныихъ въ лѣкарвыхъ нашихъ дѣлнїихъ ог҃мрѣти, ниже злоначальникѹ, нъ злѣнитѹ, нъ гдѣнителю посмѣшитво быти. Зрѣши бо

Блгосерде, єлнкъ оўбш Ӧнагш на на́св навѣтз һ враждà, єлнко же һ на́ше
страгостованїе, һ слабость, һ небереженїе. но неѡскѹдныя та блгости содѣлай на
на́св, молимъ на вслкїй дѣнь һ час прогнѣвалюющїи та Ӧтпышх һ жи вотврных
заповѣдей преступленїемъ: һ всл оўбш всегш прешедшагш жи вота на́шегш, һ до
наинѣшилгш часъ согрѣшениа на́мн въ дѣланїихъ һлі глаголанихъ, һлі въ
помышленїихъ, ѡстѣви һ прости: сподоби же на́св прочее икончати житїе въ
покланїи, һ оўмиленїи, һ соблюденїи стыихъ твоихъ повелѣнїй. Ьще оўбш
сладостю прельстившеся, многошеразиѣ согрѣшихомъ: һлі мѣрзкими похотыми
неполезными һ вредными ѡбольстившеся, преводомъ: ьще гнѣвомъ һ
трастю подвигшеся безиловеню, когд братя на́шего ѡикореніхомъ: ьще
льзыкомъ неизбѣжныихъ һ страпотныхъ, һ крѣпкихъ стѣтей ѡблажомъ: ьще
коимъ чиств на́шихъ, һлі вѣрми, болю һлі не болю, вѣдѣще һлі не вѣдѣще,
ѡсчищенїа, һлі почиенїа, вѣзмиш поползомъ: ьще же лѣкавимъ
помыслы һ суетными сбѣстъ ѡиквереніхомъ: ьще ли коимъ драгимъ ѡбраузомъ
прегрѣшихомъ, ѿ предпрѣятія һ Ӧбѣичај томимъ ѧлагш: прости на́мъ һ ѡстѣви
всл, вспѣдре, преблже һ многомѣтнв, һ дѣлъ на́мъ прочее бодростъ һ сілѣ, во
ѣже творити болю твою блгъ, һ блгодгода, һ совершеннѣ: да иощнагш һ
мрачнагш ѧла, сѣтобиднымъ покланїемъ премѣнишеся, һ ѧкѡ во днѣ
блгошерази ходѣще, һ ѡчищеннѣ ѡблажомъ члвѣколюбїю твоемъ недостойнїи,
вспѣвашеся та һ величающе во вѣки, амнъ.

И ѿпѣтъ, һ прощенїе Ӧбѣичное.

Также іерей глаголетъ єктенїю:

Помолимся .. Мы же Гдн помилъ, крѣпкимъ һ тѣхимъ глагомъ. И по
исполненїи тоа глаголетъ предстоѧтель: Молвами стыихъ Ӧтпѣцъ на́шихъ, гдн
иисе хрѣте еже на́ши, помилъ на́св, амнъ.

Бѣг҃орѡднічны Воскреcны, На Ӧсмь гласъвъ Глѣсъ А:

Всемірнѹю славу, * ѿ человѣкъ прозѣшѹю, * и вѣкъ рождшѹю, * небеснѹю
дверь воспомъз мрію дѣлъ, * бе зплотыихъ пѣсни, и вѣрныихъ оудобренїе: * сїлъ бо
тависла нѣо, и храмъ вѣстя: * сїлъ прегражденїе вражды разрушивши, * міръ
введенѣ, и црквие ѿвѣрзє, * сїю оубио и мѣщие вѣры оутвержденїе, * поборника
ймамы извѣ нѣлъ рождшагося гдѣ. * дерзанїе оубио, дерзанїе людїе вѣстї: * ибо
тої победитъ врагъ, * таikѡ всснленз.

На стихобиѣ, бѣг҃ородніченъ:

Ее исполинса исланино прореченїе, * дѣла бо родилъ Геній, * и по рождествѣ таikѡ
прѣжде рождествѣ пребыла Геній: * бѣзъ бо вѣкъ рожденїя, * тѣмже и Генійствѣ
новопресѣчѣ. * но ѿ бѣг҃омати! * моленїя твоихъ рабовъ, * въ твоемъ храмѣ
принесима я тебѣ не прѣзри: * но таikѡ бѣг҃одѣбрѣнаго твоима рѣкама ногища, *
на твоѣ рабы оумилосердниса, * и моли спасенїя душамъ нашымъ.

Глѣсъ Б:

Прѣиде сѣнь законнаѧ, бѣг҃одѣти пришедши: * таikоже бо купниа не сгараше
ѡпалиема: * таikѡ дѣла родилъ Геній, * и дѣла пребыла Геній. * вмѣсто столпа
ѡгненнаго, * прѣвѣдное возиа мѣнца: * вмѣсто миѳа, * Христосъ, спасенїе душ
нашихъ.

На стихобиѣ, бѣг҃ородніченъ:

О чудесе новаго вѣхъ дреенихъ чудес! * ктобо бо позналъ мѣръ бе зъ мѣжа
рождшѹю, * и на рѣку ногища, всю тварь содержашаго; * вѣстѣ Генія изволенїе,
рождшесла. * Гогоже таikѡ мѣнца, прѣпталъ, твоима рѣкама ногища, * и мѣрне
дерзновенїе къ немъ и мѣщаша, * не престанъ молиши ѿ чудищахъ тѧ, *
оуже дѣрнти и спостѣ душы нашы.

Глѣсъ Г:

Таikѡ не дневниса бѣг҃одѣжномъ рождествѣ твоемъ, прѣптия; * искрѣнїя

бо мѣжескаго не прїемши, всeneпорочнаѧ, * родилà ѣснѣ веzi ѡцѧ та плóтю, * прéждe вѣкъ ѿ ѡцѧ рожденнаго веzi мѣтре, * никакоже претепѣвшиаго һzmѣненїѧ, һли смѣшенїѧ, һли раздѣленїѧ, * но ѡбою ѹществѹ своинство цѣло сохранишиаго. * тѣмже, мѣти, дѣо вѣчце, * тогд моли спасиша душамъ, * православиѡ вѣd һсповѣдлющиx тѧ.

На ст҃ихобиѣ, бѣфородиенз:

Безъ сѣмене ѿ ѡцѧ ежественнааго дѣла, * болею же ѡчю злаилà ѣснѣ та бѣкъ, * ѿ ѡцѧ веzi мѣтре прéждe вѣкъ ѹща: * наꙗз же ради, һзъ тебѣ веzi ѡцѧ быша, * плóтю родилà ѣснѣ, * һ мѣница млекомъ пнитала ѣснѣ. * тѣмже не престанъ молити, * һзбѣвнтиша ѿ ѡцѧ душамъ нашымъ.

Гласъ д:

Иже тебѣ ради бѣофиѣ прѣоркъ дѣдъ * пѣснениѡ ѡ тебѣ провозгласи, * величіј тебѣ сопровождъ: * предстѧ црнца ѡдеснѹ тебѣ. та бо мѣть, ходатицѹ жибота показа, * веzi ѡцѧ һзъ тебѣ вочеловѣчнтиша елговолиўвий бѣзъ: * да свои паки ѡбновнти ѡбраузъ, һстлѣвшїй спрастъми, * һ залѣждшее горохнциое ѡбрѣтъ ѡвчѧ, * на рамо воспріимъ, ко ѡцѹ принесетъ, һ своеимъ ҳотѣнїю, * изъ небесными совокупнти сілами, * һ спасетъ бѣзъ, міръ, * хрітосъ һмѣлай велию һ богатѹ мѣтъ.

На ст҃ихобиѣ, бѣфородиенз:

Прізри на моленїя твоихъ рабъ, всeneпорочнаѧ, * оутолакиющи лѣтамъ на ныне востанїѧ, * всакиј скорби наꙗз һzmѣнлакиющи: * та бо ѣднѹ, твѣрдо һ һзвѣстное оутвержденїе һмамы: * һ твоѣ предстательство стажахомъ, * да не постыдимся, вѣчце, та привыкающи, * потешися на оумоленїе, * тебѣ вѣриѡ волиющи: * радиша, вѣчце, * всѣхъ помоще, радиости һ покрове, * һ спасенїе

дұшың нағылай.

Гләс 6:

Вз чермнің мори, * ненікінде брачның нағылай. Оңдаған да ыногда: * таңдаған мәндең, разделитель ворды: * Заде же гаврийлар, илдінитель чадесе. * Тогда глаубинді шестковал немокренниш інль: * Ныні же христада роды бедзимениш дәл. * Море по прошествию інлең, преображеніе непроходно: * Непорочнал по рождеству еммандинлең, преображеніе нетлінна. * Сыйн, һ прережде сыйн, * ғаблениш ғакш члебек, * Ежес, помилдің нағылай.

На стихобиѣ, богоодиенъ:

Храмъ и дверь еси, * палата и притолье цркви, * до венчестнал, * Бюже и збанитель мой, христосъ гдѣ, во тмѣ спасыши гавнисл, * синце правды, просвѣтити хотѧ, * также соуда по оправданию рокому своею. * Тѣмже, венчеста, ғакш мѣрне дерзновеніе къ немдѣ стажавша, * непрестанниш моли спасиша душамъ нашымъ.

Гләс 5:

Кто тебе не оублагитъ престаля до; * кто ли не воспоетъ твоегѡ пречистагѡ рождество; * везлѣтиш бо ѿ ѹцилѣвый иң өднородныи, * тоиже ѿ тебе чтыл пройде, * нензречениш волоцисл, * естествомъ бѣ сыйн, * и естествомъ бывва члебекъ насы ради, * не во двою лицъ разделлемыи, * но во двою естествъ * неслитиши познаваемыи. * Того моли, чта, венблаженинал, * помиловатися душамъ нашымъ.

На стихобиѣ, богоодиенъ:

Творецъ и збанитель мой, пречтала, * христосъ гдѣ и з твоихъ ложених прошедз, * въ мѧ ѿ боликина, * первыя клатвы адама вободи. * Тѣмже ти, венчтала, * ғакш ежин мѣрни же и дѣт, * вонстинидѣ волиемъ немолчиш: * радиисл ағгельски, радиисл вѣнцие, * предстательство и покрове, * и спасеніе душа нашахъ.

Гләс 3:

Мѣри оубаш познальася еси, * паче естества, ешес, * пребыла же еси дѣл, * паче слова и ради ма: * и чадесе рождество твоегѡ иказати լзыикъ не можетъ. *

представи⁸ бо і⁹ψі⁸ зачатію, Ч¹⁰тла, * непостіженіз є¹¹сть ѿбра¹² рожденія: * ні¹³д'же бо хо¹⁴щетъ б¹⁵гъ, побежд¹⁶лаетъ і¹⁷спустя ві¹⁸ніз. * т¹⁹мже т²⁰ль ві²¹, м²²рь ві²³їю ві²⁴д²⁵ще, * молі²⁶тися при²⁷б²⁸жину, * молі²⁹ спасі³⁰ д³¹шамъ на³²шымъ.

На іт³³х³⁴вні³⁵, б³⁶городніченіз:

Под³⁷ кро³⁸въ тво³⁹й, ві⁴⁰чце, * ві⁴¹ земнородніи приві⁴²глющі, ві⁴³пі⁴⁴мъ т⁴⁵: * ві⁴⁶ ѿ⁴⁷пованіе на⁴⁸ше, * ні⁴⁹з⁵⁰ави на⁵¹ ѿ⁵² безм⁵³брніхъ прегр⁵⁴шенні, * ні⁵⁵ спаси д⁵⁶ши на⁵⁷шак.

Глас 5:

Щ⁵⁸рь на⁵⁹вий за члов⁶⁰еколюбіє на⁶¹ землі⁶² і⁶³внісѧ, * ні⁶⁴ с⁶⁵ члов⁶⁶еки пожи⁶⁷вє: * ѿ⁶⁸ д⁶⁹ви бо Ч⁷⁰ти⁷¹ плоть прі⁷²мый, * ні⁷³ ні⁷⁴з⁷⁵ нел прошед⁷⁶ви⁷⁷ с⁷⁸ ві⁷⁹спрі⁸⁰лт⁸¹емъ: * є⁸²дніз є⁸³сть і⁸⁴з⁸⁵, і⁸⁶г⁸⁷ез є⁸⁸стє⁸⁹вомъ, * но не ѿ⁹⁰поста⁹¹ю. * т⁹²мже совершена тог⁹³ б⁹⁴га, * ні⁹⁵ совершена члв⁹⁶ка ві⁹⁷стинн⁹⁸ пропов⁹⁹едлющі, * ні¹⁰⁰спов¹⁰¹д¹⁰²емъ х¹⁰³т¹⁰⁴а б¹⁰⁵га на¹⁰⁶шего: * є¹⁰⁷гоже молі¹⁰⁸, м¹⁰⁹ти¹¹⁰ безнеб¹¹¹стна¹¹², * помі¹¹³ловатися д¹¹⁴шамъ на¹¹⁵шымъ.

На іт¹¹⁶х¹¹⁷вні¹¹⁸, б¹¹⁹городніченіз:

Безнеб¹²⁰стна¹²¹ д¹²²о, * т¹²³же б¹²⁴га нензре¹²⁵енню заченши¹²⁶ плотію, * м¹²⁷ти¹²⁸ б¹²⁹га ві¹³⁰шна¹³¹гш, тво¹³²хъ раб¹³³въ мольб¹³⁴ прі¹³⁵м¹³⁶, ві¹³⁷непорочна¹³⁸, * ві¹³⁹мъ подающи¹⁴⁰ ѿ¹⁴¹чнішенніе прегр¹⁴²шенні: * на¹⁴³ні¹⁴⁴ на¹⁴⁵ша моленія¹⁴⁶ прі¹⁴⁷млющи¹⁴⁸, * молі¹⁴⁹ спасі¹⁵⁰ ві¹⁵¹мъ на¹⁵²мъ.

Богослужебные Осмы и Гласы

По́емы, где есть Слова отом въ мненіи и нынѣ, по гласу тѣ
Гласъ я:

Въ недѣлю вѣчера, на Гдѣ возвѣхъ Егородиценъ, гласъ я:

Мре непорочнаѧ, и оумѣ вѣлаго преображеніиша, Чѣмъша колесница, ѿбдержима мѧ многими грѣхами и отвѣтствема, къ широтѣ поклонїю напрѣви мѧ внесильнѣшии твоимъ представителюстю: ибо можеши тѣкѡ мѣни вѣл могѹщаго.

Въ недѣлю вѣчера, на стихобиѣ Егородиценъ, гласъ я:

Нѣныхъ чиновъ радованіе, на земли человѣкѡвъ крѣпкое представительство, пречтамъ дѣо, спаси и мы, иже къ тебѣ прибегающыя: тѣкѡ на тѣло оупованіе по вѣти, вѣде, возложиши.

Въ понедѣльникъ, на оупрени Егородиценъ, гласъ я:

Сѣмъша сѣхъ силь, честнѣйша вселъ твари, вѣде, вѣщи мѣра, спаси и мы, спаси рождшиа, ѿ прегрешеніи творчныхъ и бѣда, тѣкѡ блгаж, молитвами твоими.

Въ понедѣльникъ вѣчера, на Гдѣ возвѣхъ Егородиценъ, гласъ я:

Агица, мѣра всегда вѣмлющаго грѣхи, и го же превеликій прѣтѣла всѣмъ проповѣда, изъ иныхъ дѣо моли, козлици части тѣвнити мѧ чудиша въ часъ сѹданіи, и очищающи десныи и гѡ сочтати мене недостойнаго.

Въ понедѣльникъ вѣчера, на стихобиѣ Егородиценъ, гласъ я:

Дѣо всепѣтамъ, иже къ тебѣ тайно мѧгкѣй прѣбоческима вѣдѣ очи, и сѹданіи горлышъ и нешпаллѣи: бжеслава бо Гдѣ оупробѣ твою, чта, не ѿпали. Тѣмже молимъ тѣло, тѣкѡ мѣри бѣла наше, мѣръ и спросиши мѣрови, и вѣлико мѣлости.

Во вторникъ оупра Егородиценъ, гласъ я:

Благодатиъ и благнаго языка, и разбоянника побѣдихъ, и мытаря прегрешеніи преминиъ, и ииениты. Оубывъ мнѣ, что бѣдъ; какѡ оубѣгнъ мѣни язы

Ока́нныи; Чта́л, припáдлю ти, о́щедри мà мíлостю твоéю, а́коже О́ныя и́з тво́й спáслъ є́шь.

Вз втóрникъ вéчера, На Гáи воззвáхъ кртобгóроднченъ, гла́съ á:

Твоегò сна и влкð, дрéвле а́кѡ ви́дѣла є́ши, на кртѣ рðцѣ рагростéрша, и копи́емъ рéбра ископовáема, мтн чта́л рыдáющи взы́вала є́ши: о́вьи ми́ф! а́кѡ стрáждеши, стрáстти человéквъ ѿмлай члвéколюбче;

Вз втóрникъ вéчера, на ст҃ихóвиѣ кртобгóроднченъ, гла́съ á:

Воззви́жена а́кѡ ви́дѣ на кртѣ а́гница, непорóчнаа дѣа плачáющи вопíаше: слáдкое мое чадо, что́ нóвое и преслáвное ви́дѣнїе; а́кѡ содержáй ви́лческаа гóростю, на дрéвѣ пригвождáешися плаотю;

Вз в срéд8, на о́тграени кртобгóроднченъ, гла́съ á:

О́у кртà твоегѡ предсто́лющи слóве бжéй, а́гница и непорóчнаа мтн твоа, рыдáющи вопíаше: о́вьи ми́ф сне, а́кѡ о́мнираеши на кртѣ; о́вьи ми́ф, се́пте мóй слáдкий, гдѣ твоа доброты нынѣ зайде зра́къ; краси́бншай паче всéхъ чело́вéкъ.

Вз срéд8 вéчера, На Гáи воззвáхъ бгóроднченъ, гла́съ á:

Прегрѣшéнїй пчнною ѿзре́вáемъ, къ ти́хомъ пристáннїшъ прибéгъ, пре́тѣй млтвѣ твоéй, бгóроднительнице, взы́вай ти: спи́ши мѧ, крѣпкю твою десннцъ проигрёши рабъ твоемъ, всенепорóчнаа.

Вз срéд8 вéчера, на ст҃ихóвиѣ бгóроднченъ, гла́съ á:

Рáд8и́са, радостъ пра́дѣдѡвъ, а́птолѡвъ, и мченикѡвъ ве́сёлїе, и покро́въ на́съ, дѣо, твои́хъ рабѡвъ.

Вз четвeртóкъ о́тгра бгóроднченъ, гла́съ á:

Рáд8и́са, бгóроднцие дѣо, рáд8и́са, похвало ве́сёлъ ве́сёлныи, рáд8и́са, пре́ттаа мтн бжéй а́лгословéннаа.

Вз четвeртóкъ вéчера, На Гáи воззвáхъ кртобгóроднченъ, гла́съ á:

Бкðшéнїе дрéвне а́дамово гóрькое, вкðснýви жéлчи и О́цта, о́глади́ла є́ши чадо гладчайшее, вознесися на дрéвѣ: тбмже мà а́кѡ сдiл пра́ведныи, врачéнною

ιπράστῳ τῷοέο οὐσλαδὶ βᾶκο, εοικρέεζ ἕικω βεσήλενζ, δὲα γλαγόλаше слезáши.

Вз четвертóкъ вéчера, на стихóвнѣ кртогородиценз, гла́съ ѧ:

Заколéниe твоe непráведноe хртè, дѣа злáши, плáчши вопiлше ти: чадо сладчайшее, како беъз прáвды ипраждеши; и како на дрéвѣ висиши, иже виъ зéмлю побеъши на водáх; не ѿстáви мене єдинъ, блгодéтелю многомлгиве, мтъи и рабъ твою, молиша.

Вз пято́къ, на оўтреи кртогородиценз, гла́съ ѧ:

Агнца, агнца и висенепорочнаа влчца, на кртѣ ѕако ви́дѣши злáка не имдща, ии доброты, оўвы миѣ, плáчши глаголаше: гдѣ доброта твоа зайде сладчайшии; гдѣ блголѣпие; гдѣ блгодатъ иллюциа, ѿбраца твоегѡ, ии моя любезнѣшии;

Вз пято́къ вéчера, На Гđи воззвахъ бгородиценз, гла́съ ѧ:

Всемирнъ славъ, ѿ человѣкъ прозльешъю, и влкъ рождшъю, ибнъю дверь воспомиъ мрію дѣвъ, беъзплотныихъ писиъ, и вѣрныихъ оудобреніе. иїл бо ѿвнса ибо, и храмъ ежествѧ: иїл прегражденіе вражды разрушинши, міръ введене, и царстви ѿврѣзе. иїл оубш имдще вѣры оутвержденіе, поборника имамы изъ иеѧ рождшагося гдѣ, дерзантие оубш, дерзантие людіе ежин: ибо тои поединцъ враги, ѕако висиленз.

Вз пято́къ вéчера, на стихóвнѣ бгородиценз, гла́съ ѧ:

Вонистиннъ паче оумѣ чднаа твоа велнчиа, ржтвѣ твоегѡ, бгоневѣсто, иже проповѣдаша прѣр҃цы ви, віл преславнаа, злчайтие и ржтвѣ, висенѣтаа, недомысленно, и иесказанно, имже міръ спасла єсть, ѕако милюсердъ.

Вз сбесвѣтъ оўтреи бгородиценз, гла́съ ѧ:

Радъяса ѿ иа, итлл вѣде дѣо, чистыи соиде веѧ висенныи, ивѣцие иеѓгасимаа, вмѣстнлицие иевмѣстнмагѡ, храме иевборнмыи: радъяса, изъ иеѧ родися агнечъ ежин, висимлаи грѣхъ висегѡ міра.

Глáсъ є:

Вз недéлю вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ є:

Минóжество ѿггль сна твоегò преѹта, воспéвáють тринéтъими гла́сы, ѻкѡ преѹтъ та́ тогѡ ѿщíдю ѡгнезраченъ, и палатъ ѿдышевленнію, мօстъ вéжественныи, иже ѿ земли преводáши всегда къ немъ: рáдъися ѿбра́данна, вопи́юще та́ согла́сно со ѿхáгломъ гаври́ломъ, ѻкѡ рождшëи истóчника рáдости.

Вз недéлю вéчера, на стихóвни егóроднченъ, глáсъ є:

Радъися, мріе вѣде, храме иеразрдшымыи, паче же стыи, ѻко же вопи́етъ прорóкъ: святъ храмъ твои, днвени въ пра́вде.

Вз понедéльникъ оѓтра егóроднченъ, глáсъ є:

На та́ оѓповáниe, вѣде, возложи́хомъ чáлниа, да не ѿпаде́мъ, спаси на́с ѿ ебдъ, помо́щице недоѓемъимъ, и сопротивныхъ собе́ты разори: ты бо єси на́ше спасе́ниe, елгослове́нна.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ є:

Скáрби, лю́тыихъ на веде́ниа, страсти же разли́чныя ѿбществають смиреннію мою душъ ѡтроиковицие иенскдсобрачна, мти хртъ бга, правительница ми ѿвнися въ мори житействемъ, и належашъ ѿикроти бдри къ пристанище мъ тихимъ покланиа и прохлажденіа наставллюши, къ вéжественномъ покровъ твоемъ прите́каюши.

Вз понедéльникъ, на стихóвни вéчера егóроднченъ, глáсъ є:

Непроходима вратъ тайнъ запечатствованна, елгослове́нна вѣде дбо, прїими моле́ниа наша, и принеси твоемъ си и бгъ, да спасе́тъ тобою души на́ші.

Во вто́рникъ оѓтра егóроднченъ, глáсъ є:

Радъися, мріе вѣде, храме иеразрдшымыи, паче же стыи, ѻко же вопи́етъ прорóкъ: стъ храмъ твои, днвени въ пра́вде.

Въ втóрникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Зайде събѣтніиъ зарѣ, земніимъ събѣтомъ побѣждишиѧ на кртѣ: побѣждаєти ѿѣшъ прніиѡ хѣждшее болѣшииъ, иль чшемъ мѣньшее даётъ мѣсто, како ѿѣшъ не подобаше събѣтлшъ хѣтъ, скрытииѧ зараѣ чвѣственнѣй; достаиниимъ глаголаше, та зрадци пречтала, събѣтніиъ събѣтла. Въ втóрникъ вéчера, на стїхобиѣ бгороднченъ, гла́съ є:

Въ втóрникъ вéчера, на стїхобиѣ кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Болѣзни претерпѣвши многія въ распѣтїи сѧ иль ега твоегѡ пречтала, стеналише, слезлши иль восклицающи: ѿѣви мнѣ чадо сладкое, вез прауды како страждеши, хотѧ нзбѣвнти таже ѿѣлама земнорѣдныиа; тѣмже пречтала дѣо, тебѣ молимъ вѣрою: мілостина намъ тога содѣлай.

Въ срѣдѣ, на оўтрени кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Гроздъ вееврѣльиѣ чтала, егоже небоздѣланнѡ во оўтробѣ носила есѧ, на дреѣвѣ таикѡ ѿѣрѣла есѧ сего побѣшена, рыдающи восклицаля есѧ, иль взывалася: чадо, сладостъ искали, еюже ѿѣметиа пїлнство вѣлкое страстеніе, благодателю, мене ради тебѣ рождшія, съонимъ благобрѣемъ оѣмолакемъ.

Въ срѣдѣ вéчера, На Гдн воззвáхъ бгороднченъ, гла́съ є:

Слово, еже ѿѣдъ, иль сѣомъ дѣдъ равночестное сѧ таикѡ велікое солицѧ, иль дѣви бготроковици возїлвшие на земли въ послѣднлл, послѣ наѧ таикѡ зарѣ, славнїи лѣли, събѣтомъ вѣры просвѣщающиихъ всѧ человѣки, во мракѣ прелести, иль тѣхъ къней оѹчеными вѣжественными приводлщиихъ.

Въ срѣдѣ вéчера, на стїхобиѣ бгороднченъ, гла́съ є:

Таикѡ плодовитата мѣлина дѣла нзрастѣ тебѣ, плоды животнаго, плодоносити мірови вѣлию иль богатъю мілости.

Въ четверткъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртобгóроднченъ, гла́съ є:

Егда несквѣрнаѧ лгница вѣдѣ съоего лгница, на заколенїе таикѡ человѣка болею влекома, плачущи глаголаше: везчадствовати мѧ нынѣ тщншиѧ хѣтъ, рождшю та. что сїе сотворилъ есѧ, нзбѣвнителю вѣческихъ; ѡбаче воспѣвай иль славлю твою, юже паче оѣмъ иль слова, краинюю благости члвѣколюбче.

Вз четвертой вечера, на стиховнице кртое бородыченя, гласъ є:

Бгда та бе злакониа людие сїсе, жи兹ь вісѣхъ, на древо вознесоша, тогда
чита и пренепорочнаа мти твоа предстолици и ридиющи взыбаше: чадо моє
сладкое, свѣте моима очима, ѿбы миѣ, како посреде злаждено на крѣпѣ
пригвоздитися предсторпѣлъ єси, иже землю повѣшней на водахъ;

Вз пятокъ, на оупрене кртое бородыченя, гласъ є:

Бгда не сквернаа лгница відѣ своею лгница, на залогеніе таико человѣка болею
влеќома, ридиющи глаголаше: бе зчадствованти мѧ ивиѣ тщышися христѣ,
рождшю та. что сїе сотворилъ єси и звѣбнителю вісѣхъ; очище воспѣваю и
славлю твою краиню бѣгости паче оумѣ и слоба, члѣвѣколябче.

Вз пятокъ оуприе бородыченя, гласъ є:

Всѧ оупование моє на та возлагамо, мти вѣжія, сохрани ма под кроемъ
твоимъ.

Вз пятокъ вечера, на Где возвѣахъ бородыченя, гласъ є:

Пренди сїнь злакониа, бѣгодати пришедши: таико же бо кѣпиня не спараше
ѡпалиема, таико дѣла родилъ єси, и дѣла пребыла єси. вмѣстя столпа ѿгненнааго,
прѣвѣдное возиаа глици: вмѣстя мѡніеа, христосъ, спасеніе душъ нашихъ.

Вз пятокъ вечера, на стиховнице бородыченя, гласъ є:

Спаси ѿ бѣду рабы твоа, бѣди дѣо, таико вси по вѣѣ къ тебѣ прибѣгаємъ,
таико къ нерѹшимѣи спаси и предстательствъ.

Вз субботы оуприе бородыченя, гласъ є:

Пріндите, мти сїста, пѣснии немолчныи зовѹщие, вси прославимъ, та бо
роди спасеніе наше: и радѹиа, принесемъ таико єдиной рожденіи вісѣхъ
начальнишаго, иже пренди вѣкъ бѣа: радѹиа, та же єѵдъ падшю паки
на здѣшшиа: радѹиа, пренита дѣо неискѹсбрѣчнаа.

Глáс Г:

Вз недéлю вéчера, На Гáи воззвáхъ еѓорóднченъ, глáс Г:

Беќми владáщаја твáрьми преѓтам, люѓтъ ѡбладáема страстъмъ оѓма моегѡ, скободн тéпымъ твоимъ предстáтельствомъ и мтрею мтвою и поработи ма снъ и бгъ твоемъ.

Вз недéлю вéчера, на стéхóви єѓорóднченъ, глáс Г:

Блчце, предстáтельници юсéхъ молáшихъ тебѣ, тобою дeзáемъ, и тобою хвáлиса, и къ тебѣ все оѓповáниe наше єсть: моли рóждшаго и зъ тебѣ, за непотрéбныя рабы твої.

Вз понедéльникъ оѓтра єѓорóднченъ, глáс Г:

Сто первоѓтам похвало сѹши нбнъхъ чинáвъ, лптолавъ пбнъе, и пррóкавъ сбытие, блчце, прїмъ молитвы наша.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гáи воззвáхъ еѓорóднченъ, глáс Г:

Иже юбита незаходимаго ѕблаче, єѓорадованнаја Ѧтроковици, блгословеннаја мріе, возијаи ми юбита покаланија во тьмѣ грѣхóви єздиши содержимъ: и нзбáви мольбами твоими Ѧгна геенискалаго, и тьмы несвѣтимыја, и днe невечернаја грави причастиника дбо, прибегающаго под крбъ твои преѓтам.

Вз понедéльникъ вéчера, на стéхóви єѓорóднченъ, глáс Г:

Вз женáхъ ютáл б҃е мтни бе зане вѣстнаја, моли, єѓоже родилъ єси, цржъ и бга: да спасетъ насы, йако члвѣколюбецъ.

Во втóрникъ оѓтра єѓорóднченъ, глáс Г:

Безъ юблене зачалъ єси ѿ ахъ ютаго, и славословиша воспѣвамъ тѧ: радъисла, преєтам дбо.

Вз втóрникъ вéчера, На Гáи воззвáхъ кртогѓороднченъ, глáс Г:

Оѓжие юрдце твоє пронде преѓтам, єѓда юти твоєго на кртѣ виђела єси, и вонїла єси: не бе занади юти покажи си моя и бже моя, соблюди ма по ржтвѣ дес.

Вз втóрникъ вéчера, на стéхóви кртогѓороднченъ, глáс Г:

На кртѣ та воздвижена хртѣ моя, ккѡ відѣ лгнца рождаша та н непорочна, н мти твоѧ, рыдашъ из плачемъ н вопіаше: не покажи ма бе зчади, ѹже сохранилъ син чистъ н по рѣзвѣ.

Вз в срѣдъ, на оұтренни кртобгородинен, гласъ Г:

Зрѣши та віслюща на дреѣвѣ венепорочна, хртѣ моя преблгій, рыдающи волїаше мтирики: си моя вселюбезнѣшій, какѡ соеоръ веззаконныи на дреѣвѣ таѡдн;

Вз срѣдъ вечера, На Гдн воззвѣхъ бгородинен, гласъ Г:

Вѣлілъ чудесъ твоихъ чта, сила: нзбавлещи во ѿ едъ, н спасаши ѿ смѣрти, н восхипающи ѿ напастей неначаляемыхъ, н скорби разрѣшающи, н согрѣшениѧ чловѣкѡвъ ѿмлещи.

Вз срѣдъ вечера, на стиховиѣ бгородинен, гласъ Г:

Вельми согрѣшающа ма, Отроковиця, нсихити велікою твою молитвою пламене нажднаго, н нсправи, чта, твоимъ мольбами, ко спасеніямъ стезамъ наставлющи ма мтириими твоимъ молитвами.

Вз четвертоу оұтра бгородинен, гласъ Г:

Безъ сѣмене зачала син ѿ даха стаго, н славоглоблашъ воспеваемъ та: радъисл, преста дбо.

Вз четвертоу вечера, На Гдн воззвѣхъ кртобгородинен, гласъ Г:

Миръ помилованъ бысть слове, распятіемъ твоимъ, тварь просвѣтисла, азыци спасеніе ѿбрѣтоша, вѣко, волїаше преѣтла: азъ же нбінѣ распетрзасла, зрѣши твою болѣнѹю стѣть.

Вз четвертоу вечера, на стиховиѣ кртобгородинен, гласъ Г:

Зрѣши та венепорочна воздвижена на дреѣво, хртѣ моя преблгій, плачущи волїаше мтирики: си моя вселюбезныи! какѡ сонми веззаконныи на кртѣ та воздвиже;

Вз пятіу, на оұтренни кртобгородинен, гласъ Г:

Зрѣши нз твоѧ рожденнаго венепорочна, побѣшенна на дреѣвѣ, восклициаше

вопиющи: сладкоε мое чадо, где твоѧ зайдε доерόта сефтоносиа, доеро
сопворишаагω рода человеческомъ;

Въ патрікъ вечера, на Г҃и воззванихъ Егюйониченъ, гласъ Г:

Какѡ не днѣмися егомѹжномъ рѣтвѣ твоемъ, пречистиа; искѹшениѧ бо
мѹжескаагѡ не прїнимши всенепорочнаа, родилъ єси везъ ѡциа плютию, прѣждѣ
вѣкъ ѿ ѡциа рожденаго везъ мѣре, никакоже претерпѣвшаго измѣнениѧ, илн
искѹшениѧ, илн раздѣленїѧ: но ѡбою ізѹществѣ сеѹство цѣло сохранишаго.
тѣмже мѣни дѣо вѣчнѣ, тогдѣ моли спустя душамъ, православиа вѣдъ
и спасидающиихъ тѧ.

Въ патрікъ вечера, на ст҃ихиѣ Егюйониченъ, гласъ Г:

Въ женакъ стаа вѣдъ мѣни везнеевѣстнаа, моли, єгоже родилъ єси, цѣла и Ега:
да спаситъ насъ, какѡ члвѣколюбецъ.

Въ ізѹществѣ оѣтра Егюйониченъ, гласъ Г:

Безъ сѣмене зачалъ єси ѿ дѣла стаа, и славословиающе воспѣваемъ тѧ:
радѹиа, престаа дѣо.

Сеѹщѣ разѹмнѹи тѧ, иослѹи тѧ сеѹстъ вѣстъ, сокращишаа дебельствѣ
человеческаагѡ ізѹществѣ, вѣдъ, вси вѣмы: твоегдѣ моли и Ега, престаа вѣнныѧ
и насъ оѹпоконти, идѣже єсть вѣхъ веселлииа радованіе.

Глáсъ д:

Вз недéлю вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ д:

Превозшéдши чйны ѿггльскїј вceнepорóчнаѧ, со ѿгглы вceгда молн ѿгглы влчествовищаго, и вceю твáрию, даровати на́мъ прегрбшéниј ѿгавленїе, и нзбáвити ся отрастéн, и достóйны сотворити на́съ тогда пѣвцы слáвы єгѡ, и наслéдники неплѣнија пíщи.

Вз недéлю вéчера, на ст҃ихóвиѣ егóроднченъ, глáсъ д:

Рáд8иа, свéта ѕблаче: рáд8иа, свéшицие свéтлыи: рáд8иа, р8чико, въ нéйже ма́ниа: рáд8иа, жéзле аарѡновъ: рáд8иа, к8пинò нeшпалимаѧ: рáд8иа, чеpтóже: рáд8иа пртóле: рáд8иа, горò стáл: рáд8иа, прибéжнице: рáд8иа, бжéтвеннаѧ трапéзо: рáд8иа, дбéре та́ниаѧ, рáд8иа, вcéхъ рáдосите.

Вз понедéльнику вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ д:

Б҃е, вcéхъ црнцие, правослáвныи похвало, єретíчествовищахъ шатанїа разори, и лица ихъ посрами, не клáниющиихъ, ниже чтвртихъ, прецтла, Чтнýи твои ѕбраzi.

Вз понедéльнику вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ д:

Слéзы ми дáждь ѿ сердца, и воздыханїе и з гльбины ѕтрооковици, и д8ши со кр8шеније, и исповеданїе, та же въ житii содѣлниа мною прегрбшениѧ: да твоему помошью вспомни, въ поклони пренди жи́знь мою, и огл8чай ѿславленїе.

Вз понедéльнику вéчера, на ст҃ихóвиѣ егóроднченъ, глáсъ д:

Избáви на́съ ѿ и8ждв на́шихъ, мти хртла ега, рождаша вcéхъ творца, да вси зовемъ ти: рáд8иа, єднно предстательство д8шъ на́шихъ.

Во втóрнику вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ д:

О вcéхъ ебдз рабы твои сохрани, елагословеннаѧ еш: да та слáвимъ надежд8 д8шъ на́шихъ.

Вз втóрнику вéчера, На Гдн воззвáхъ кртгоегóроднченъ, глáсъ д:

Не ридай мене мти, зрячи на дреѣвъ повѣшенна твоега сна и ега, на водахъ повѣшившаго землю нeшдержимш, и ви твáрь создавшаго: ибо воскрн8, и

прославлюса, һ әдәвә цәрәтвәл әокрұшұғ крәпостію, һ погұбелю тога мілд, һ сәлзаныыл һәзбәллю әлодбенствә әғә, әкәу бәлгөдірбенз, һ әңд әлемдік прибенз, әкәу чәбеколибенз.

Вз втóрникъ вéчера, на ст҃хóвнѣ кр҃тоегороднченз, гла́съ д:

Распинáема христà чәбеколибенз відлази пречтап, һ ребра һикоповáема копеймз, плáчши вопїаше: чтò сиे сиे моя; чтò ти безблагодатнїи людие воздаша, За іаже сотворилз әни дабраш һимз, һ тщишия безчадетворати мәлеселюбезибеншій; үднблáюса бәлгөдірбене, твоемд вольномд распáтию.

Вз в срéd8, на оѓтреннї кр҃тоегороднченз, гла́съ д:

Оѓмерщвлáема відлази христà пречтап влчца, оѓмерщвлáюща листибаго, вискициаше гóрцѣ взыбáюши, һз оѓтробы тоқ пронизшедшемд, һ долготерпению әғә чадлышиса взыбáши: чадо мое любезибеншее, не злебди рабд твою, не злоси чәбеколибче, мое оѓтбешеніе.

Вз срéd8 вéчера, На Гđи воззвáхъ егоро́днченз, гла́съ д:

Иаже бѓа невмѣстимаго, во чреbъ твоемз вмѣстимаша, чәбеколибна чәбека бывша: һ наше смѣшениe һз тебе пріимша һ ѿбожибша івбъ, не преври мене висчтап, нынѣ икорблаша: но үшедри икорш, һ разлнныи вражды же һ вреда лжкавагш ивободи.

Вз срéd8 вéчера, на ст҃хóвнѣ егоро́днченз, гла́съ д:

Имдшес та, бїе, оѓпованиe һ предстáтельство, вражиихъ наебтв не оѓбоимса, әкәу спасеши душы наша.

Вз четвертóкъ оѓтра егоро́днченз, гла́съ д:

Та сгбенd сталжакомз, бїе пречтап, һ благодтишноe пристанище, һ оѓтверждениe. Темже молиса һже в житии ѿбреbаемь: ѿкорми һ спаси ма.

Вз четвертóкъ вéчера, На Гđи воззвáхъ кр҃тоегороднченз, гла́съ д:

Икәу оѓзрѣ та гѓи, дба һ мти твој на кр҃тѣ повѣшена, днблашеса һ взыралюши глаголаше: что ти воздаша, һже многихъ твоихъ даровъ наслаждшииса влко; но молиса, не ѿстайни мене әдннd в мірѣ: но потзииса

воскрайти, гово́зставлѧ пра́отца.

Въ четвертѹкъ вѣчера, на ст҃ихіи крѣтогородиценъ, гла́съ д:

Не рыдай мене мѣніи, зрячи на дре́вѣ ві́слща твоєго сїа и б҃га, на водахъ повѣсишааго землю неподержимѡ, и всю тварь создавшиаго: ибо восстань и прославлюся, и да вѣла царствія сокрѣшъ крѣпостїю, и потреблю єгѡ всю сіль, и оўзиники и збѣви ѿ зембѣи твори єгѡ, яко мѣрдъ: и ѡцъ моемъ приведъ, яко члѣвѣ колюбецъ.

Въ пятѹкъ, на оўтренни крѣтогородиценъ, гла́съ д:

На крѣтѣ тѧ яко оўзрѣ привождена, гдѣ, агнцица и мѣніи твоѧ днѣлѧшиася, и что видахіе сїе взыбаше, сїе вожделѣхіе; сїд ти невѣрныи соборъ возадѣ веззаконныи, иже многихъ твоихъ чудесъ насладишиася; но слава неизлагобланномъ сошествію твоемъ, вѣко.

Въ пятѹкъ вѣчера, На Гдѣ воззвѣхъ бѣгородиценъ, гла́съ д:

Иже тебѣ ради бѣготеци прѣроуки дѣдъ, пѣсненію ѿ тебѣ провозгласи, величія тебѣ сопровождемъ: предстѧ црнцица ѿдеснѣю тебе. тѧ бо мѣръ ходатанци живота показа, бе з ѡцѣ и з тебѣ вочівѣчишиася бѣговолиціи бѣзъ, да сбои паки ѿновитъ ѿбраузъ, и стаффевшии страсти ми, и залеждшее горохнішое ѿбрѣти, ѿвча, на рамо воспріимъ, ко ѡцъ принесетъ и своею ходатию, изъ нѣніими сокрѣпнитъ сілами, и спасетъ вѣре міръ, хрѣтъ и мѣлъ вѣлию и богатъ мѣть.

Въ пятѹкъ вѣчера, на ст҃ихіи бѣгородиценъ, гла́съ д:

Свѣщѣ непрасмѧл, прѣтолье праѣдныи, прѣтала вѣщи, моли спастиаса душамъ нашымъ.

Въ субботѣ оўтра бѣгородиценъ, гла́съ д:

Бдинал ѹтала и прѣтала дѣо, яже бѣа везеѣменію рождшал, моли спастиаса душамъ нашымъ.

Словесемъ послѣдюще бѣгомаголиціихъ прѣроуки, вѣдъ тѧ всенепорочнал, мѣдрѣтизъ: бѣа бо родилъ єсѧ волотицшиаго недомысленію, и збѣвишаго наꙗ пѣненныихъ согрѣшени. єгоже нынѣ моли прѣтала, преставленыя рабы твоѧ сюнімъ просвѣтити ѿзареніемъ.

Глáс 6:

Вз недéлю вéчера, На Гдí воззвáхъ бéорóднченз, глáс 6:

Пртóлъ херðвímскїй воинствинъ, та́кѡ преbы́шши лгѓлъ бы́вши, въ та́мъ бо вжéстvennoе слóво вселíсѧ чти́лъ, на́шъ ѿбра́зъ ѿбновнти хотлъ: нзъ ти́бе прошедъ плотоно́сецъ та́кѡ млрдъ, кртъ н стртъ на́съ рáди прїлтъ, н вострнїе та́кѡ бгъ даровлъ. тѣмже та́кѡ преbемнившъю на́съ ѿдъждéннагъ єстесствлъ, соzдателю вѣрою елгодарапще молимсѧ, оглѹчи́ти твоимъ млтвами прегрѣшениї прощениї, н ве́лию ллтъ.

Вз недéлю вéчера, на стихóвиѣ бéорóднченз, глáс 6:

Страшно н преславно, н ве́лие таинство, неbмѣстнмъи въ чреbѣ вмѣстнсѧ, н мтн по ржтвѣ паки преbы́сть дѣлъ: бгъ бо родн нзъ не́лъ воплощенна. томъ възопи́мъ, томъ пбенъ рцемъ, со лгѓлы вострѣвлюще: стъ єси, хртъ вжé, нже на́съ рáди вочлвѣчиныисѧ, слава тибѣ.

Вз понедéльникъ оѓтра бéорóднченз, глáс 6:

Верадованналъ, ходатайствъни твоимъ молитвами, н нспроси дшамъ на́шымъ множество шедротъ, н ѿчищениe многихъ прегрѣшений, молимсѧ.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гдí воззвáхъ бéорóднченз, глáс 6:

Весь ѿ младенства таинисѧ, грбхн нewслáбнв дѣла: оглѹвихъ лютѣ оѓмоmъ, н ѿбъчаемъ многимъ въ нёмъ преbы́въ любовью, н наинѣ сѣтъ плачъ лютыя мое́лъ прелести, н ылагъ ѿбъчалъ н везмілъ, н дшнъ мое́лъ погибелъ: влчце, не преврн мене ылѣ погиблующаго, но оѓшедринвши, всакагъ нахожденія н страстей нзбáви твоимъ заслуглениемъ, та́кѡ да поне на страсть покаюса бгъ.

Вз понедéльникъ вéчера, на стихóвиѣ бéорóднченз, глáс 6:

Оѓтоли болѣзни многовоздыхающія дшнъ мое́лъ, оѓтоливша жлкъ илезъ ѿ лици земли: ты бо чловѣкъ въ болѣзни ѿгониши, н грѣшиши икърни разрѣшаеши. Тебе бо вси страждомъ надежда н оѓтврежденіе, престрѣлъ мтн дѣбо.

Во втóрникъ оѓтра бéорóднченз, глáс 6:

Верадованналъ, ходатайствъни твоимъ молитвами, н нспроси дшамъ

нашымъ множеству щедротъ, и ѿчищениѥ многихъ прегребешенїй, молимся.

Въ втѡрникъ вѣчера, на Г҃ди воззвѣхъ крѣтогородицѣнъ, глаꙑзъ є:

Изблюленїе наꙑ рѣди, и цѣнѣ великиѹю, пречтѹю кроѣ твою извѣблиѧ єсѧ дѣти, бе згрѣшие христѣ мои, всѣмъ хотѧ спасенїе полѹчили. тѣмже тѣ зрящи пригвождены мѣти твоѧ, рѣдайющи власы терзаше сюмъ, глаголющи: чадо, лгуне виноваторочныи, міръ хотѧ избавити чтию твою кробиѹ, ѿ чиѹ моему какѡ зашѣлъ єсѧ спасе, не заходи мое смице, иже всѣмъ подаѧнъ просвѣщенїе, и міръ, и вѣлию мѣть.

Въ втѡрникъ вѣчера, на ст҃ихоѣнѣ крѣтогородицѣнъ, глаꙑзъ є:

Бесъ воспріимъ мои зряки, издатель и бѣзъ ѿблечесѧ, вошевазити иже прѣжде падшии зряки адамовъ восхотѣвши, на крѣтъ вознесесѧ болею тѣкѡ повиненъ: и рѣцѣ распостеръ иѣнѣ, и сциблѣ рѣцѣ та же дреовле ѿслѣблѣнныя къ дреовѣ сиѣдномъ. єгоже всѣчтали вѣдалиши всиклициаше: что твоѣ сїе мои иензреченое долготерпѣнїе; не терплю на крѣтѣ воздвиженѧ зрящи тѣ, горестю содержача всѧ земли концы.

Въ срѣдѣ, на оѹтренїи крѣтогородицѣнъ, глаꙑзъ є:

Зрящи дреовле лгунца и сѧ сюеゴ, дѣла мѣти и всевѣложеннѧ отроковица, на крѣтъ воздвиженѧ, вопїаше слезлиши: оѹбы миѳ, сїе мои, какѡ оѹмираеши. бѣзъ спасибоъ сїи бе земертенъ;

Въ срѣдѣ вѣчера, на Г҃ди воззвѣхъ бѣгородицѣнъ, глаꙑзъ є:

Радѹисѧ прѣбѹскака печате, и бѣзъ глаголишиѧ алѣлѹ проповѣданїе: бѣла ко виноградиѹ євшаго воплощенна, паче оѹмлѧ и слоба родилѧ єсѧ, чтила: имже пѣрвое воспріимше благородїе, и рѣскїя піши наслаждайющесѧ, таєже ходатанциѹ таковыя свѣтлости, и молитвеннициѹ благопрѣлѹ, пѣснъми почитаемъ. тобою пречиталя ѿбогатившесѧ, присноѹшия сподоблѣмса жиѹни сѧ твоегѡ, подающаго боятию вѣлию мѣть.

Въ срѣдѣ вѣчера, на ст҃ихоѣнѣ бѣгородицѣнъ, глаꙑзъ є:

Блажимъ тѣ, сїе дѣло, и славимъ тѣ, вѣрни, по дольгѹ, градъ непоколебимыи, спасиѹ ненаворимѹ, твѣрдѹ предстательнициѹ и присѣживище душа наша.

Въ четвъртъкъ въчера, на Гдън възвѣхъ кръто богоизбраници, гласъ є:

Блажимъ тѧ, Ещеси дѣо, тѣкѡ нѣзъ тѣбѣ възсѧлъ сѧнцие праѣды христосъ, нѣмѣлъ вѣлико мѣсто.

Въ четвъртъкъ въчера, на Гдън възвѣхъ кръто богоизбраници, гласъ є:

Нѣзбаленіе наꙗз рѣди, и цѣнъ велікъ, преѣтъ кроѣ твою нѣзвѣница єсѧ даѣти бе згрѣшина христѣ моя, всѣмъ хотѧніе спасеніе полѣчиши. тѣмже тѧ зрящи пригвождена мѣни твоѧ, рѣдающи власы терзаше своѧ, глаголющи: чадо, агнче всенепорочныи, мѣръ хотѧ нѣзбаленити честнѹю твою кроѣю, ѿ очи мои какѡ зашѣлъ єсѧ спасе, незаходимое сѧнцие, всѣмъ подадъ простиженіе, и мѣръ, и вѣлико мѣсто.

Въ четвъртъкъ въчера, на ст҃иховнѣ кръто богоизбраници, гласъ є:

Зрящи дреѣле агнца и сѧа своею дѣла мѣни и всенѣжениа отроковица, на крътѣ възвѣшина, вопїлаше слезлящи: оубы миѣ есѧ моя, какѡ оумирѣши, бѣзъ спасибоъ съиѣ бе земертенъ;

Въ пѧтъкъ, на оѫтренни кръто богоизбраници, гласъ є:

Спѣвши оѫ крътѧ іїсѧ, тѣбѣ роѣдшиа плѣнчища рѣдаша, вопїющи: не тѣрплю ѹлъ, пригвождена зрящи тѧ на дреѣтѣ, єгоже породихъ азъ, и нѣзбѣгъхъ болѣзни тѣкѡ бе змѣжна, и какѡ нынѣ болѣзни ѿдержима єсѧ, и оѫзблѣюса сѣрдцемъ; нынѣ бо нѣсполниса глаголъ, иже рече съмѣѡнъ: сѣрдце твоѣ непорочна, отъдѣлъ прѣѣтъ. но нынѣ, ѿ есѧ моя, висѣри, и спаси поисъялъ тѧ!

Въ пѧтъкъ въчера, на Гдън възвѣхъ богоизбраници, гласъ є:

Въ чермнѣмъ мори, неискѹсбрѣчныи шѣрализ написа и ноногда. тѣмъ мѡиїе, раздѣлните води здѣ же гаврѣнла, сѧжните чудеса. тогда глаголи єшествова немокренна иль: нынѣ же христѧ роди бе земеренна дѣла. море по прошествию илевѣ пребывасть непроходно: непорочна по рѣтѣ єммандинлевѣ пребывасть непаганна. съиѣ, и прѣжде съиѣ, тѣлѣнса тѣкѡ члѣвѣкъ, бѣже помилѹи наꙗз.

Въ пѧтъкъ въчера, на ст҃иховнѣ богоизбраници, гласъ є:

Те^вѣ мόлниса^л тѣкѡ єжїи мѣрн: єлгословеннаѧ, молн ѿ спасенїи дѹшъ на^шиխъ.

Wерадованнаѧ, ходатайствѹ твоимъ мѣтвамъ, и нѣпроси дѹшамъ на^шымъ множество щедротъ, и ѿчищенїе многихъ прегрешенїй мольиса.

Вз 18ббѡт8 оѹтра еѓородиценз, гласъ є:

Оле ѡкаиннаѧ дѹшѣ! кіи ѿвѣтъ ѿмашн рещи сѹдїи во ѿнъ часъ, єгда прѣтъли постѣвлениа на сѹдѣ, и сѹдїи прїндете^т ѿ нѣсъ, сошедъ со тмамъ ѿг҃льскими; єгда сядетъ на сѹднѣши, прю отворити съ рабыи непотрѣбными, подобными мнѣ, чѣто ѿвѣща^т ѿмашн; чѣто же принести тогда; поистинѣ ни^чтоже, оѹмъ и тѣло ѿсквернивши твоѧ. Тѣмже принади^т къ дѣлѣ, и зови^т непрестанно, податьи те^вѣ боягатиѡ гре^ховъ прощенїе.

Глáс 5:

Вз недéлю вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáс 5:

Слóво собесиначáльноe őцъ же һ джъ, архáггльскимъ глáсомъ вѣe, во ѹтробѣ злачéни, херðвímовъ, һ сеrafíмовъ, һ преетбловъ таинствъ էсì превыши.

Вз недéлю вéчера, на стíхóвиѣ егóроднченъ, глáс 5:

Архáггльски вспомиmъ, вѣрни, нѣныи чеpтогъ, һ дверь запечатаны вонистиннъ: радына, էлже ради ѿрастè наmъ спс вефхъ хртосъ, жизнодáбенъ һ егъ: ниzложи, влчъ, мдчнтель, везеáжныя враги наша, рдкю твою, пречтла, ѹповáниe хртгáнъ.

Вз понедéльникъ ѹтра егóроднченъ, глáс 5:

Архáггльское слóво прїalla էsì, һ херðвимскii пртоль показалъ էsì, һ на вѣртильхъ твоихъ ногила էsì, вѣe, надежда дшъ дшъ нашихъ.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáс 5:

Члвкоколюбія твоегѡ пдчннъ, һ блгодробія твоегѡ глаголъ, һ блгости шедроты неизчестныя покажи пречтла дбо, на мнѣ őкалинифмъ. ѹттоли пажитъ грѣховнъ, цѣломудрие подавши, һ соблюди съ дшъею һ тѣло моe неискверно, ѣже спас рождаля.

Вз понедéльникъ вéчера, на стíхóвиѣ егóроднченъ, глáс 5:

Никто же притекаий къ тебе посрѣдни вѣходнитъ, пречтла вѣe дбо: но проситъ блгодати, һ пріемлетъ дарованіе къ полезномъ прошению.

Во втóрникъ ѹтра егóроднченъ, глáс 5:

Велікихъ дарованій, чтла дбо егомати, ты сподобилъ էsì, ѣкъ родилъ էsì плоти էднаго вѣтрыи хртла жиznодавца, во спасеніе дшъ дшъ нашихъ.

Вз втóрникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртогороднченъ, глáс 5:

Люди беззакониши, безъ правды пригвождающа тѧ на дреѣ, дба, һ чтла мти твоѧ злѣши, ѣко же сумеши прорече, ѹтробою спсе, ѹзвалишеса.

Вз втóрникъ вéчера, на стíхóвиѣ кртогороднченъ, глáс 5:

На дрέвѣ жибóтъ нашъ Зрâщи вене́порóчнаѧ б҃҃е віслающ, мѣ́рскы рыдающи вопї́лше: сїе мо́й, и б҃҃е мо́й, спи́лю любовью пою́шыя тѧ.

Въ в сре́дѣ, на о́утренні кр̄тое́горо́дниченъ, гла́съ 5:

Агнца свое́го, агнца не́скрѣнаѧ дрёвле и непорóчнаѧ влчица, на дрёвѣ кр̄ти́емъ якѡ о́звѣ мѣ́рскы восклициаше, и днвâщися вопї́лше: чадо сладчайшее, что́ зре́шие сїе нобо́е и преславное; какѡ сонмъ бе́зелгода́тныи съдни́цъ пілатовъ предаде тѧ, и ѿдъжда́етъ на смерть живота влческихъ; но воспѣваю твоё неизре́ченное слове, сиизхождение.

Въ сре́дѣ вечера, На Г҃и воззвáхъ е́горо́дниченъ, гла́съ 5:

Завидъ сопротивникъ лжка́выи ста́дѣ твоемъ пречтѣлъ, все́гда боя́тъ, хотѧ се́бѣ си́едь сотвори́ти: но ты́ б҃҃е, и́збáви на́с ѿ тогѡ вре́да.

Въ сре́дѣ вечера, на стихо́внѣ е́горо́дниченъ, гла́съ 5:

Око се́рдца моегѡ воспѣши́ю къ тебе́, влчице, не преви́ти мала́гѡ моегѡ возды́ханиѧ, въ часъ, є́гда съдни́тъ сїз твои́ міръ, бѣднъ ми́ покро́въ и помо́щица.

Въ четвертóкъ о́утра е́горо́дниченъ, гла́съ 5:

Преложение скорбâщихъ, премѣнение болâщихъ є́сѧ, б҃҃е все́пѣтълъ, спаси́ градъ и лю́днъ, бори́мыихъ о́умире́ніе, ѿбъре́ваемыихъ тишиннà, є́дни́ца предстáтельница вѣ́рии́хъ.

Въ четвертóкъ вечера, На Г҃и воззвáхъ кр̄тое́горо́дниченъ, гла́съ 5:

Зрâщи тѧ пречтѣлъ, на дрёвѣ пригвожда́ема вопї́лше: и сїе мо́й и б҃҃е, что́ преславное твоё, и слáшаніе стрáнное, є́же претерпѣвáешъ за многѹю мѣ́ть;

Въ четвертóкъ вечера, на стихо́внѣ кр̄тое́горо́дниченъ, гла́съ 5:

Предстоиши о́у дрёва и́ногда во вре́мѧ распáтїя, дѣла съ дѣственными о́чнікомъ, и пла́чущи вопї́лше: о́убы́ мнѣ, какѡ спра́ждеши, вси́хъ хр̄тѣ си́и бе́зстраптїе;

Въ пятóкъ, на о́утренні кр̄тое́горо́дниченъ, гла́съ 5:

Пригвозди́хъ о́убо якѡ чловéкъ на дрёвѣ, и о́умертвіхъ, и во грóбѣ

положенъ быхъ, таікѡ смѣртныи: но таікѡ бѣзъ во славѣ, мѣнъ чистылъ дѣо, паки востаю традиціенъ.

Въ патрікѣ вѣчера, на Г҃дѣ воззвѣхъ Егородиціенъ, гласъ 5:

Кто тѣбѣ не огнелажнѣтъ престолъ дѣо; кто ли не воспоетъ твоегѡ пречистагѡ рѣжія; не злѣтъ въ ѿцѣ возвѣльбыи изъ Единородныи, тойже ѿзвѣ чистыя прѣйде, неизрѣченна воплощься: чистствомъ бѣзъ сїи, и чистствомъ быхъ человѣкъ наставъ рѣди, не во двою лицъ раздѣлѣмыи, но во двою чистствомъ неслѣтни позываляемыи. тогдѣ молитва висѣлженила, помиловатиа душамъ нашымъ.

Въ патрікѣ вѣчера, на стихіи Егородиціенъ, гласъ 5:

Молитвами рожденія тѧ, Христѣ, мѣннику твоему и апостолу, и прѣору, и стихіи телѣи, прѣбываючи и прѣбываючи, и вѣхъ стыихъ, огнепышься рабы твои огноконь.

Въ 8еевѣтѣ огнѣра Егородиціенъ, гласъ 5:

Ега извѣ тѣбѣ волотившагося раздѣлѣхомъ, иже дѣо: тогдѣ молитва спасеніи душъ нашихъ.

Извѣлъ чистыя пребывалище Еголѣпно пречиста: ега во вмѣстѣ чистыи, и Христѣ родилъ чистыи, неискорѣнныи мѣнъ дѣо, во двою извѣстивъ, во единой же и постѣ. тогдѣ огнмолитва, чистыя Единороднаго пѣрвенца, тѧ дѣвъ непорочнѹ, и по рѣжію сохранишаго, душы огноконти вѣрою огнепышихъ во свѣтѣ, и въ неупадиинѣмъ вѣлженистѣ.

Глáс 3

Вз недéлю вéчера, На Гđи воззвáхъ егóроднчénz, глáс 3:

Еси птéсни ми со лгглы вцѣ возопїмъ, та́кѡ сїса міръ родилъ єсть, по ржтвѣ же паки пребыть дѣа, и міръ нзбáви ѿ прелести ржтвомъ скоимъ, и пн҃шъ подаде на́мъ ненжднвáемъю, млекомъ пнгáюща свободнтела двшъ на́шихъ.

Вз недéлю вéчера, на ст҃хóвнѣ егóроднчénz, глáс 3:

Бже рдьиса, тебѣ зовемъ со лгломъ, егоневѣсто, че́ртогъ и дверь, и пртоль Ӧгненныи нарицающе тебе, и несткому́ю го́рь, и кдпинъ непалимъю.

Вз понедéльникъ оѓтра егóроднчénz, глáс 3:

Оу́мири млтвамъ вцы жи́знь на́шъ, вопи́шихъ ти: мло́стиве Гđи, слава тебе.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гđи воззвáхъ егóроднчénz, глáс 3:

Вз матéжи ѿбре́вáема мѧлбености, въ пристанище блгодтишное спасе́нїя напрѣви влчице.

Вз понедéльникъ вéчера, на ст҃хóвнѣ егóроднчénz, глáс 3:

Рдьиса, сїнца Ӧблаче мысленна́гъ и нензрече́нна́гъ влчице: рдьиса, ве́свѣтла́к се́щє: рдьиса, се́щиниче ве́златыи. Тобою, преста́л, єна нзбáвила ѿ клатвы. Но та́кѡ и́мъющи дерзнове́нїе ко блгопремѣниомъ си́хъ твоемъ и егъ, мтрею твою молитвою не ѿкрадѣй молитиса, пречта́л.

Во вто́рникъ оѓтра егóроднчénz, глáс 3:

Свѣтъ Хртъ, про́зде́лъ єси ѿ дѣи: и про́свѣтнъ єси рдз человѣческии: Гđи, слава тебе.

Вз вто́рникъ вéчера, На Гđи воззвáхъ кртогороднчénz, глáс 3:

Влчице ве́стял дѣо, рожда́ла Гđа, За млрдїе на кртѣ пригвозди́вшагося, и жи́зни стради и́сточи́вшаго міръ, тогд ѿмоли́ спаси́ла двшамъ на́шиимъ. Тебе́ бо єднъ и́мамы вѣрнїи пребежище, ст҃енъ и заслугленїе: тѣмже и притека́емъ из покро́въ твоемъ.

Въ втόρникъ вечера, на сътхъбнѣ кръгъороднченъ, гласъ 3:

Своего ема на дреѣвѣ вѣдлъши дреѣвле, сеѳдце твоѣ Ӧрѣжїемъ пеѧли иѹзъвлъше прѣчтла.

Въ срѣдѣ, на иѹгренни кръгъороднченъ, гласъ 3:

На дреѣвѣ пригвождѣна тѣло болею, тѣкъ всенепорочна лъзврѣ плачъши пољше держакъ твою.

Въ срѣдѣ вечера, на Гдѣ воззвѣхъ бѣороднченъ, гласъ 3:

Молебъ принеси твоихъ рѣзы къ твоемъ сѣхъ всенепорочна, да спаситъ всѧ, тѣже созда.

Въ срѣдѣ вечера, на сътхъбнѣ бѣороднченъ, гласъ 3:

Бдѣнѣ по рѣзвѣ прѣчтѣю дѣхъ воспомъ мѣръ бѣа слоба, глаголюще: слава тебѣ.

Въ четвъртокъ иѹгра бѣороднченъ, гласъ 3:

Родилася єсѧ ѿ дѣви неисказаниѡ, Христѣ, и просвѣтѣла єсѧ іѹзыка во тмѣ, вопиющыѧ: Гдѣ, слава тебѣ.

Въ четвъртокъ вечера, на Гдѣ воззвѣхъ кръгъороднченъ, гласъ 3:

Вѣце всенѣтла дѣо, ројдшася гдѣ, за благоговѣніе на крѣпѣ пригвозднѣвшиагося, и жиѣни сѣрѣхъ искочивша мірѣ, тогдѣ иѹмоли спасиша душамъ нашымъ: тебѣ бо єднѣ иламы вѣрнїи прибегши, и сѣнѣ, и засѣплениe. тѣмже и притекаемъ къ покрову твоему.

Въ четвъртокъ вечера, на сътхъбнѣ кръгъороднченъ, гласъ 3:

На дреѣвѣ пригвождѣна тѣло болею всенепорочна лъзврѣ, плачъши пољше держакъ твою.

Въ пятокъ, на иѹгренни кръгъороднченъ, гласъ 3:

Своего ема на дреѣвѣ вѣдлъши дреѣвле, сеѳдце свое Ӧрѣжїемъ пеѧли иѹзъвлъше прѣчтла.

Въ пятокъ вечера, на Гдѣ воззвѣхъ бѣороднченъ, гласъ 3:

Мти иѹшо позналася єсѧ, паче єстеслава Еѵхе, преъбыла же єсѧ дѣа, паче

слόва ἡ ράζδιма, ἡ γένεσί ρῆτρὰ τοεγώ εκαζάτη λέξικη οὐ μόχετη. πρεσλάβηθε
εούδιψις ζαγάτην θῆται, οὐποστήζειν εἶτε ωραῖος ροζδένηλος ἡδέζει εο χόψετη
εῖται, ποεθέζαλεται εἶτεστρὰ τηνίζει. τέμητε τὰ εἰς μῆτραν εἴτην οὐδέδιψε, μόλιμη
την εἰς πρηλέζηνως μολὴ επετήσαι δίδυάλη μάσημα.

ΒΖ πλατόκης βένερα, η αποχόβηθε εγορόδηζεν, γλάσι Ζ:

Γάζει εδίνηα οὐβούτημαγο πρηίμηση, ἡ ρόζδηση εῖται κοπλοζένηα, μολὴ^η
επετήσαι δίδυάλη μάσημα.

ΒΖ οὐβεώτηδι οὐτρα εγορόδηζεν, γλάσι Ζ:

Μολὴ, δέο, εο ἀπῆλη ἡ μάζηνηκη, ωρεστή η αδήθε πρεστάβλησημαι βέληο
μήλοστη.

Ζακόνα οὐποληένηε ροδηλά εῖται, οὐβάβητελα πλότηο εύεισαγο: οὐ εο εύειστη
οὐδημις πρέζηδε εο ζακόνηθε ωπραδάνηε: χρῆτος ζε μάση ράδη ραπάται οὐ ωπραδά.
τάκω οὐεω οὐμάζηλα δερζνοβένηε, τάκω μῆτη, μολὴ εῖται τοεγὸ ελγοδηρόβηναγο,
δίδυη οὐποκοίτη ελγοχεστηνω οὐ μάση πρεστάβλενηγη οὐεπέζηλα.

Глáсъ и

Вз недéлю вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ и:

Всегда творцà лзъ твáрь ѿикорблю һ прогнбвлю, дáждь ми нсправленїе, отроковице, прéжде того премѣнивши, һ помоцию твою къ дѣламъ огъднымъ возстáви, іако да ольчи сїенїе һ ѿставленїе.

Вз недéлю вéчера, на стихóвиѣ егóроднченъ, глáсъ и:

Архáгъла гавріїла глáсъ воспrijмшe, рцемъ: рáдъисъ, мтн бжїа, іаже жицинодавца хртъла мръ рóждши.

Вз понедéльникъ оѓтра егóроднченъ, глáсъ и:

Нбнај појутъ тл, ѿбрáдованијај мтн безнебѣстнај, һ мы славослóвимъ неизлѣданное твоё ржтвò, бщe, моли спасибо дшамъ нашымъ.

Вз понедéльникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ егóроднченъ, глáсъ и:

Бѣрою притекаю къ покрову твоемъ, егóроднитељнице чигај, ѿ напастей һ ебдъ һ страданіаго слїанїа, һ ѿ ебсівскаго ѿзлобленїа спаси мѧ: іако лѣтн ѡмѹци пѹчннъ, һ спасенїја іавльшија ходатанца влчци, іаже бга рóждши лѣтниаго, єдинаго всеседраго, һ многоблгогѹбрóнаго.

Вз понедéльникъ вéчера, на стихóвиѣ егóроднченъ, глáсъ и:

Рáдъисъ, вселенныя похвало: рáдъисъ, хрáме гднъ: рáдъисъ, горю прїаштненнај: рáдъисъ, всѣхъ прибѣжнице: рáдъисъ, свѣшнице златый: рáдъисъ, славо православныхъ чигај: рáдъисъ, мріе мтн хртъла бга: рáдъисъ, ради: рáдъисъ, бжтвенијај трапезо: рáдъисъ, сїне: рáдъисъ, ржко всезлатага: рáдъисъ, всѣхъ оѓпованїе.

Во втóрникъ оѓтра егóроднченъ, глáсъ и:

Крбъ твои, бщe дѣо, врачество єсть дхбное: вз ѿнь ео прибѣглиюще, ѿ дшамънныхъ недѣгъ нзевавллемса.

Вз втóрникъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кртогороднченъ, глáсъ и:

Агнца тл єгда агнца һ дѣла къ залогенїю ведома оѓзрѣ то слезами слове послѣдоваше, һ взыбаше: гдѣ тщишисъ чадо моё; сшествю течѣ сладчайшій,

не тेरплю єо не зре́ти теbe ѹїсе мóй многомл̄тиве.

Вз втóрникъ вéчера, на ст҃хóвнѣ кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

Гдн, єгда та синца прáведнаго сóлнце ви́дѣ на дре́вѣ пое́шена, лѣчы́ скры́, и лѣна се́бѣтъ во тьмѣ преложи: всенепорочна л же тво́л мѣти оўтробою оўлазвлáшеся.

Вз в срѣдѣ, на оўтреннѣ кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

На кр̄тѣ пое́шена зра́щи чта́л теbe ро́ждша ла гдн, и бли́зъ бы́вши, плáчущи глаголаше: чадо, что́ та́къ стрáждеши плóтю, и тщи́ши ся ве́зчадитвовати ла; поти́ши ся прослави́ти ся, ѻаку да возвeлнчуся стрáжю тво́ю.

Вз срѣдѣ вéчера, На Гдн воззвáхъ егоро́диценъ, гла́съ ѵ:

Ви́ждь моегѡ сокрѹшениаго сéрдца возды́хніе егоне́бѣсто, прїими́ дѣо мріе чта́л, рѣкъ моихъ воздѣхніе, ѻаку члвѣкою би́ва, и не ѿрнини всенепорочна л да пою и ве́ничай та́л возвeлнчнвшю рóдз на́шъ.

Вз срѣдѣ вéчера, на ст҃хóвнѣ егоро́диценъ, гла́съ ѵ:

Азъ, дѣо стáл вѣ́е, къ покро́вѣ твоемъ прибѣгай, вѣ́мъ, ѻаку ѿбрáшь тобою спасе́ніе, мóжеши єо, чта́л, помощи́ мнѣ.

Вз четвєртóкъ оўтра егоро́диценъ, гла́съ ѵ:

Исхи́ти ла, вѣ́щъ, рѣкн ѿміа человѣкоудѣйцы, хотѣша ла лѣка́сткомъ поглоти́ти до конца: сокрѹшн чѣлюсти єгѡ, молю та, и кѡзни разори, ѻаку да и́збѣзъ ѿ ногтей єгѡ, ве́ничай засѣпленіе твоё.

Вз четвєртóкъ вéчера, На Гдн воззвáхъ кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

Та́л ви́даши пригвожда́ема на кр̄тѣ ѹїсе, и стрáти прїемлюща болею, дѣа и мѣти тво́л, вѣ́ко, оўбы ми́е, вопї́аше, чадо слáдкое, рѣны непрা�ведиша кáкъ те́рпнши, вѣ́чъ и́сцѣлнви́и человѣческое неможе́ніе, и ѿ та́м ве́хъ и́збáви́и мѣрдїемъ твоимъ;

Вз четвєртóкъ вéчера, на ст҃хóвнѣ кр̄тоегородиценъ, гла́съ ѵ:

Юнца не скверна л юнца ви́даши на дре́вѣ пригвожда́ема болею, рѣдаюши жалости́, оўбы ми́е, вопї́аше, любимѣ́ши чадо! что́ теbe сónимъ воздала

БЕЗБЛГОДАТНЫЙ ЭВРЕЙСКИЙ, ХОТЯ МА ОБЕЗЧАДСТВОВАТИ ѩ ТЕБЕ ВСЕЛЮБЕЗНЕ;

Вз пато́къ, на оұтре́ни крто́бѓороди́ченъ, гла́съ Ѯ:

Не терплю чадо, видавши та на дреѣвѣ оѹснѹвша, бодростъ всѣмъ подающаго, яко да ӈже дреѣвле преступлениемъ плодомъ, сномъ погибельнымъ оѹснѹвшымъ, вжественнѹю ӈ спасительнѹю бодростъ подаи: дѣла глаголаше плачущися, ӈже величаемъ.

Вз пато́къ вечера, На Г҃и воззвахъ бѓороди́ченъ, гла́съ Ѯ:

Щрь нѣный За члвѣколюбіе на земли тѣвнися, ӈ изъ чловѣки поживе: ѩ дѣви бо чѣтил плоть прїемыи. ӈ ӈзъ неѧ прошедви изъ восприятіемъ, єдинъ єсть иѣз, іѹгѹз єстесствомъ, но не ұпостаси. тѣмже совершена того бѓа, ӈ совершена чловѣка воистиннѹ проповѣдающе, исповѣдемъ христѣ бѓа нашего: єгоже моли, мѣти беневѣстна, помиловатьися дѹшамъ нашымъ.

Вз пато́къ вечера, на ст҃иховиѣ бѓороди́ченъ, гла́съ Ѯ:

Чтако дѣо, слова вратѣ, бѓа нашегѡ мѣти, моли спаситися наимъ.

Вз 888вт8 оұтра бѓороди́ченъ, гла́съ Ѯ:

Вѣнци, прїими молитвы рабовъ твоихъ, ӈ ӈзбѣви наиз ѩ вілкіл нѹжды ӈ печали.

Яко заженши беначальное слово бѓа ۅىل, мѣриимъ твоимъ дѳрзновенiemъ прилечижа моли, бѓородителииц, оѹчиннити рабы твоѣ, ӈдѣже ликованіе прѣныихъ непрестанное веселашинися ӈ хвалашинихъ та, ӈдѣже свѣтлость вѣчнѹща, ӈ сладкій гласъ празднѹющагш.

Ӯпгстнгелыныа восткреены Ӯсмн гласывз бѓородиичны

Глász А, бѓородииченз:

Гаврїнлѓ вѣщамвшѓ төбѓ, дѓо, радъисла, * со глагомз волошашеса веќхз влка вз төбѓ * сїгѓмз кївогтѓ, * таќоже рече праќедныи дѓдз, * таќимаса єси ширшал нёсз, * поносивше зижднгтела твоегò: * слава вељешемѓса вз тл: * слава прошедшемѓ нїзз төбѓ: * слава вободнвшемѓ нёсз рождеитвомз твоимз.

Глász Б, бѓородииченз:

Всѧ паче смысла, * всѧ преславнаа твоа, бѓе, таинства, * чистота запечатанной, * и дївествѓ хранимѓ, * мти позналиса єси неложна, * бѓа рождши истиинаго. * тога моли, спасиша дѹшамз нашымз.

Глász Г, бѓородииченз:

Тл щодатиствовавшѓю спасенїе рода нашега * воспѣваем, бѓе дѓо: * плотију бо ѿ төбѓ вострилтою сїз твои, и бѓз наш, * крестомз воспріимз спасеть, * нїзбѣви наш ѿ тл, таќи члвѣколюбецъ.

Глász Д, бѓородииченз:

Бже ѿ вѣка оѓтаенное, * и ѿ гѓлишмз несвѣдомое таинство, * тобою, бѓе, сѹшими на земли таќимаса бѓз, * в неслытномз соединенїи волошаемь, * и крестъ волею наш ради воспріимз: * иже восткреенвз первозданного, * спас ѿ смрти дѹши наш.

Глász Е, бѓородииченз:

Радъисла, двере гѓна непроходимаа: * радъисла, стѣно и покрове притекающиихъ къ төбѓ. * Радъисла, нешибрееваемое пристанище, и неискособрачнаа, * рождшиа плотију творца твоегò и бѓа: * молщи не ѿскрѣвай ѿ воспѣваша, * и кланяющиихъ рождеитвѓ твоемѓ.

Глász Ж, бѓородииченз:

Предпоглавъетъ геденіи злачайтие, * и сказъетъ дедз рождеитвъ твои, бѓе: * сиnde бо таќи дождь на рѹно сльво во чрево твои, * и прозлела єси вез сѣмене земле сїгѓа, * міра спасенїе, хрѓта бѓа нашего, * благодатнаа.

Глáс 3, ЕГОРОДИЧЕНЬ:

И́кѡ на́шегѡ воскре́сéиа соу́рбóнище, * на тѧ надѣю́щыяся, ве́спéтла, * ѿ рóба и гла́бины прeгра́шeнїй вoзвeдн: * тýи бо побáинныѧ гра́хъ спаслѧ є́сн, рóждшиѧ спасéнїе на́шe, * тâже прeяжde рожде́ствà дѣла, и въ рожде́ствѣ дѣла, * и по рожде́ствѣ пáки прeбывáешн дѣла.

Глáс 4, ЕГОРОДИЧЕНЬ:

И́же на́съ рáди рожде́нїя ѿ дѣбы, * и распáтгie прeтeрпéвz, елгíй, * и спровéргїй смéртїю смéртъ, * и воскре́сéиа тâвлéи тâкѡ егъ, * не прeзри, тâже вoздáлz є́сн рðкóю твоéю: * тâвн чeловéкoлюбїе твоe, мýlostиве, * прeимн рóждшdю тѧ вѣдъ молáщdюса за ны, * и спасн, спсе на́шz, людн ѿчáинныѧ.

Прокімены, и Апостолы, и Апостольре, и Евангелия Днебнии.....	1
Вс понедельника	1
Вс вторника	3
Вс среды	5
Вс четвертка	7
Вс пятника	9
Вс субботы	11
Начало воскресных Евангелий	13
Евангелие воскресного первое, в матадеа, Зачало речи.....	13
Евангелий а:.....	13
Одигреникала стихира, глас а:.....	13
Евангелие воскресного ё, в марка, Зачало ф.	14
Евангелий ё:.....	14
Одигреникала стихира, глас ё:.....	14
Евангелие воскресного г, в марка, Зачало ба.....	15
Евангелий г:.....	15
Одигреникала стихира, глас г:.....	15
Евангелие воскресного д, в лике, Зачало речи.....	17
Евангелий д:.....	17
Одигреникала стихира, глас д:.....	17
Евангелие воскресного є, в лике, Зачало речи.....	18
Евангелий є:.....	19
Одигреникала стихира, глас є:.....	19
Евангелие воскресного с, в лике, Зачало речи.....	20
Евангелий с:.....	20
Одигреникала стихира, глас с:.....	21

Бұліе востріно ә, әш ішінде, зачало әзг.	22
Бұлапостіларій ә:	22
Оұтренналаа стихіра, глас ә:	22
Бұліе востріно һ, әш ішінде, зачало әзде.	23
Бұлапостіларій һ:	23
Оұтренналаа стихіра, глас һ:	23
Бұліе востріно ә, әш ішінде, зачало әзб.	24
Бұлапостіларій ә:	24
Оұтренналаа стихіра, глас ә:	25
Бұліе востріно ә, әш ішінде, зачало әзс.	26
Бұлапостіларій ә:	26
Оұтренналаа стихіра, глас ә:	27
Бұліе востріно ә, әш ішінде, зачало әзз.	28
Бұлапостіларій ә:	28
Оұтренналаа стихіра, глас ә:	29
Бұлапостіларій көсөл седміцы, самопесни.	30
Вз понедельник:	30
Во вторник:	30
Вз среды һ пяточк:	30
Вз четвергтік:	30
Вз пятницы:	31
Святлыны днебнін во всю седміц.	32
Святлыны подобнѣ по гласу, трижды.	32
Трійиң днебнін На һ Гласов.	33
Песни трійны. Глас ә:	33
Песни трійны. Глас ә:	34
Песни трійны. Глас ә:	34

Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ѿ:	34
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ є:	35
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ѿ:	35
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ѿ:	35
Пѣсни тѣчны. Глѣсъ ѿ:	36
Тѣчны Сѣлѣ Григорій Сінаїта,	37
Бѣорѡднчины Воскресны, На ѡтмѣ гласовъ	39
Глѣсъ ѿ:	39
Глѣсъ є:	39
Глѣсъ ѿ:	39
Глѣсъ ѿ:	40
Глѣсъ є:	41
Глѣсъ ѿ:	41
Глѣсъ ѿ:	41
Глѣсъ ѿ:	42
Бѣорѡднчины ѡтмѣ Гласовъ	43
Глѣсъ ѿ:	43
Глѣсъ є:	46
Глѣсъ ѿ:	49
Глѣсъ ѿ:	52
Глѣсъ є:	55
Глѣсъ ѿ:	59
Глѣсъ ѿ:	62
Глѣсъ ѿ:	65
Ѣпъстнтельныя воскресны ѡтмѣ гласовъ бѣорѡднчины	68